

Arnold WESKER

" MUTFAK "

KİŞİLER

Magi
Max
Bertha
Molly
Winnia
Mangolia
Paul
Raymond
Hettie
Violet
Anne
Daphne
Cynthia
Dimitri
Betty
Jackie
Hans
Monique
Alfredo
Michael
Gaston
Kevin
Nicholas
Peter
Frank
Şef
Başgarson
Marango
Dilenci

ÖZDEMİR NUTKU
KİTAPLIĞI ve BELGELİĞİ

ÖZDEMİR NUTKU
KİTAPLIĞI ve BELGELİĞİ

BİRİNCİ BÖLÜM

(Bu bölümde perde yoktur. Mutfak karşımızda, yarı-karanlıkta durmaktadır. Seyirci-lerin yerlerini alıp oyunun başlama saati gelinceye kadar mutfakta herhangi bir hareket görülmez.)

Gece bekçisi MAGI içeri girer. Gerinir, kolundaki saate bakar, nerede olduğunu anlayarak kıpırdamadan durur. Saat sabahın yedisidir. Ucu sivri bir çakmakla fırınları yakar. Birinci fırında bir alev yalınlanır. Duman ve alevden sonra fırın düzenli bir biçimde yanmaya ve belirli bir ses çıkarmaya başlar. Mutfağın kendine özgü sesi fırınların yanarken çıkardıkları bu gürültüdür. Bu gürültü oyun boyunca sürecektir. Her fırın yakıldığı zaman, ses hafif bir uğultudan dayanılmaz bir kükreyişe kadar yükselir. Oyun boyunca konuşan insanlarla fırınların çıkardığı bu ses arasında sürekli bir boğuşma olacaktır. Oyunun yönetmeni kendine göre bir ses dengesi ayarlamalıdır.

MAGI dördüncü fırını yakarken MAX girer, doğru soğuk yiyeceklerin bulunduğu dolaba giderek dolabın alt bölümünden bir şişe bira çıkarır ve içmeye başlar.

MAGI son fırını yakarken BERTHA girer ve kendi tezgâhına gider. MAX'ın önünden geçerken "Günaydın, Max" der. MAX ise geçirir.)

BERTHA : Hey, Magi, biraz yardım etsene baba.

MAGI : Peki, şekerim.

BERTHA : Ha söyle.

(MANGOLIS girer)

MAGI : Bertha, o on şilin var ya?

BERTHA : Ne olmuş, yok bu on şilinin? Demek on şilinin yok? Çıkıyor musun buradan?

MAGI : Yoo.

BERTHA : Öyleyse acelesi yok.

MAGI : Ne iyi kızsın be Bertha.

BERTHA : İyiyim, iyiyim ama, kız değilim ne yazık ki.

MAGI : Hadi canım. Benim hoşuma gidiyorsun meselâ.

BERTHA : Ben mi? Bak sen. Bir yumrukta toz ederim seni ben. (Hayalet gibi sürüne-
rek Magi'ye yaklaşır.) Önce kollarını, çıtır çıtır; sonra çıtır çıtır
bacaklarını! Sonra lop diye gözlerini, arkadan hapur hupur burnunu,
kulaklarını, boynunu gövdeye indiriveririm.

MAGI : Ya artıklarını ne yaparsın?

BERTHA : Onları da okuyup üfleyp tuzlar, kurusun diye ipe asarım.

MAX : Magi, biraz yardıma gelir misin?

MAGI : Bertha beni çok üziyorsun, çok.

BERTHA : Yok canım.

(Max ile MAGI iri bir sığır parçasını kaldırıp ALFREDO'nun fırınına koyarlar. Onlar bu işiyaparlarken BETTY ile WINNIE aralarında anlaşılmaz bir şeyler konuşarak girerler, doğru yemek salonuna geçerler. PAUL ile RAYMOND girerler, koltuklarının altında kullandıkları araç ve gereçler vardır. Kendi köşelerine giderler. MAGI çıkar).

PAUL : (ortaya) Günaydın, günaydın. (BERTHA'ya) Günaydın, güzelim. (MAX'a) Sana da aydınlık günler, Max.

BAX : (daha kendine gelmemiştir). Günaydın

BERTHA: Günaydın

RAYMOND: Max, bugün dana kotlet var, değil mi?

MAX : Kaç tane olsun?

RAYMOND: Üç. Başkaları gelmeden ben onları alayım.

(Max soğuk hava deposuna gider, üç dana kotletiyle döner. Etleri masasının üstüne çarpar, Raymond da bu etleri alır.)

MAX : Yarın benim milföyü unutma.

RAYMOND: Her zamanki gibi mi?

MAX : Evet.

PAUL : (yerine dönen Raymond'a): Bugün Religieuse tatlısı mı var?

RAYMOND: Evet. Ama sen meyvaları hazırla. Hamuru bana bırak. Nasıl, senin motor-siklet çalışıyor mu?

(HETTIE ile VIOLET adlı kadın garsonlar girip yemek salonuna geçerler.)

HETTIE : Yemek salonu şu tarafta.

VIOLET : Böyle yerlerde çalışmaya hiç alışık değilim. Carlton Kulesinde çalışıyordum daha önce.

PAUL : Başıma belâ oldu. Bir daha kullanılmış bir şey alırsam!

RAYMOND: Ne bozukluğu var?

PAUL : Makinadan anlasam, bu kadar canım sıkılmayacak. Hiç aklım ermiyor ki bu işlere. Çalar saatin zilini bulmak için bile akla kararı seçiyorum.

RAYMOND: Ben bir bakayım istersen.

PAUL : Sen anlar mısın bu işlerden?

RAYMOND: Savaşırken kuryelik yaptım. Motordan anlamam gerekiyordu.

PAUL : Bugün getirmediğim ama.

RAYMOND: Eve gelirim öyleyse.

PAUL : Ben de sana yemek hazırlarım.

RAYMOND: Şöyle bir bekâr âlemi yaparız.

PAUL : Bekâr âlemi ha!

RAYMOND: Bekâr âlemi ya. Max'ın verdiği dana kotletleri pişiririz.

PAUL : Çok iyi. Peki ya karın?

RAYMOND : İnsanın arada bir karısından ayrı kalması iyidir.

PAUL : Öyle.

RAYMOND : Kusura bakma. Unuttuydum.

PAUL : Aldırma. Aptalın biriydi zaten. Sadece cadı olsaydı, gene neyse, ama üstelik aptaldı da.

RAYMOND : O kadar da üzülmiyorsun, demek?

(ANNE gelir, masasına gider.)

PAUL : Ben mi? Yoo, hayır. Ama günün birinde çocukları olacak, o çocukların öyle aptal bir anaları olacağını düşünmek zoruma gidiyor.

RAYMOND : Peki, özlemiyor musun kendisini?

PAUL : Özlemiyorum. Günaydın, Anne. (ANNE duymaz). Günaydın, Anne.

ANNE : Günaydın, çocuklar

PAUL : Ha şöyle.

RAYMOND : Günaydın, sevgilim.

ANNE : Günaydın, günaydın, MAX.

MAX : (kendine gelmiştir). En güzel günler senin olsun, Anne.

ANNE : (kahvesini ısıtmak için madenî bir kap içinde fırının üzerine koyar)
Öbür güzel günler de senin, şekerim. (Gerinerek) Yatağım da ne rahattı ya.

RAYMOND : (ağzının suyu akarak) Ah ah, kalıbımı basarım ki öyledir.

ANNE : Hey, Raymond, dün gece Peter'e ne oldu sonunda?

RAYMOND : O da şaşkının biri, değil mi? Sana da öyle gelmiyor mu? Çatışma neden çıktı, onu bile bilmiyorum. Sen biliyor musun, Paul?

PAUL : Benim bütün bildiğim Gaston'la kavga ettiği. Nedenini bilmiyorum. Belki de bir kepçe yüzünden, belki de...

MAX : Dargalak Alamanın teki işte. Aptal be o, aptalın dikâlsı. Her zaman biriyle kavga eder. Burada kavga etmediği tek kişi kalmadı. Yalan mı söylüyorsunuz? Şu aşçıları değiştirme programı da hangi akla hizmet için düşünülmüş, bilmiyorum. Ne işimize yarıyacak yani aşçıların böyle gidip gelmesi. Herif üç yıldır burda, tam üç yıldır! (birasını tazelemek için çıkar)

ANNE : Ne yapsın, çocukcağız aşık.

RAYMOND : Hem de ne aşk! Hiç dikkat ettin mi? Monique'in hosteslik sırası geldiği günler müşterileri kapıdan karşılayıp masalarına oturtuyor ya, Peter de şuradaki aynadan durmadan kızı dikizliyor (eliyle mutafağı salondan ayıran cam bölmeyi gösterir.)

ANNE : Atıyorsun.

RAYMOND : Sonra da mutfağı baştan başa geçip kız müşterilerle konuşuyor mu, flört ediyor mu diye kontrol ediyor.

BERTHA : Ben de.

RAYMOND: İnanmıyorsunuz demek?

PAUL : Üstelik herkesin önünde kavga da ediyorlar. Birbirlerine nasıl bağı-
yorlar. Avazları çıktığı kadar. Biliyor musunuz, bazan kız Peter'in
yüzüne bile bakmıyor. Ismarladığı yemekler hazırlanıncaya kadar sır-
tını tezgâha çevirip öyle bekliyor.

ANNE : Zavallı çocuk, Anası-babası da yok. Peki ama dün gece ne oldu? Ben
asıl onu öğrenmek istiyorum.

(MAGI geri gelir.)

MAX : Magi'ye sorun.

MAGI : Kahve var mı, Anne?

ANNE : Tabii şekerim. (Kahve koyar.) Buyur.

RAYMOND: Hey, Magi, dün gece Peter'e ne oldu, kuzum?

MAGI : (ilgisiz) Az kalsın öbür dünyayı boyluyordu.

ANNE : Ne diyorsun!

RAYMOND: (elini kolumu sallayarak) Peki ama ne oldu, anlatsana. Benim hiç bir
şeyden haberim yok.

MAGI : Nasıl olur, asıl sizin bilmeniz gerekir - ben burda yoktum ki.

PAUL : Bizim bütün bildiğimiz birdenbire birbirlerine bağırıp çağırmaya baş-
ladılar. Sonra, sen de bilirsin ya, Peter her zaman karşısındakinden
daha çok bağırdığı için biz onun sesini duyuyorduk. Derken ses kesildi
bir iki saniye sonra da döğüşmeye başladılar. Gaston'un elindeki sivri
bıçağı havaya kaldırdığını, Peter'in de bıçağa vurup düşürdüğünü gör-
düm, ondan sonra...

RAYMOND: Ondan sonra Gaston'u kaldırdığı gibi nerdeyse ocağın üstüne oturtacaktı.
Derken...

PAUL : Derken Şef belirdi ve...

ANNE : İşte ben tam Şef onları ayırırken gördüm, Gaston "Dur bakalım, daha se-
ninle işimi bitirmedim, bunun sonu gelecek," diyordu. Ana hâlâ işin iç-
yüzünü bilmiyorum.

PAUL : Bize ne? Peter'e her sabah günaydın diyorum, ama iyi geceler dediğini
hiç hatırlamıyorum.

MAGI : Dün gece ben geldiğimde saat dokuzdu. Komiler üstlerini değiştiriyor-
lardı. Birden Peter içeri girdi, Gaston da arkasından. Gaston, Peter'in
kendisine "Pis Kıbrıslı!" dediğini söyleyince, bütün çocuklara Peter-
in başına ışuştüler. Nerdeyse onu öldüreceklerdi. Ama Peter, "Hayır,
hayır, benim için bütün insanlar birdir - kimin hangi milletten oldu-
ğu benim için farketmez - siz yanlış anladınız," diyordu. Hepsini onu

oracıkta haklamak istiyorlardı. O da bayağı korkmuştu doğrusu! yüzümü hiç öyle kâğıt gibi bembeyaz görmemiştım.

ANNE : Peki ama sebebi neymiş bütün bunların?

MAX : Kepçe dedik ya.

PAUL : Kim bilir? Her zaman böyle kavgalar oluyor, ama nasıl başladığını bilen var mı?

MAGI : (Finosunu bırakır) Eh, hadi, ben gideyim artık.

PAUL : Hadi bakalım, rasgele.

ANNE : Ben de işe başlayayım artık. (Boş mutfaka göz gezdirir.) Şuraya bak. Kim der ki, iki saat sonra burası tımarhaneye dönecek! (MAGI ile birlikte çıkar.)

(RAYMOND, PAUL ve MAX konuşmadan çalışmalarına devam ederler. Kadın garsonlar DAPHNE, GWEN ve CYNTHIA girip yemek salonuna doğru giderler.)

DAPHNE : Bu gece de eve gelmezse, ben de başımı alıp gideceğim.

CYNTHIA : Zaten öğleden sonraları çalışmak zorunda değil ki.

GWEN : Öyle ya.

MAX : Toto nasıl gidiyor, RAY?

RAYMOND : Nerde!

MAX : Norwich'le Leyton mahvetti beni! Sorma!

(HETTIE yemek salonundan kahve içmek için gelir. Sessizlik.)

HETTIE : Günaydın, Anne'ciğim.

PAUL : Ya totodan 35.000 sterlin kazanan tımarhanedeki adama ne dersin?

RAYMOND : Ya on sekiz yıl sonra ortaya çıkan karısına?

(DAPHNE yemek salonundan kahve içmek için gelir.)

PAUL : On sekiz yıl sonra ha!

Sessizlik. DIMITRI girer. Genç, yakışıklı, akıllı bir komidir. Kıbrıslıdır. Elinde kendi yapmış olduğu pilli bir radyo vardır. PAUL'e radyoyu götürürken çok mutludur. Konuşmasından yabancı olduğu anlaşılır.)

(MOLLY ve JACKIE adlı kadın garsonlar girip yemek salonuna giderler.)

DIMITRI : Kendim yapmışım, Paul, kendim yapmışım! Bak, bak! (radyoyu yakınındaki bir masanın üzerine koyar.) Görünüşü pek fiyakalı değil, kusura bakma.

PAUL : Aslan Dimitri. Çalabilir miyiz? (Patronlardan kimse var mı diye çevresine bakınır. Yalnız DAPHNE ile HETTIE oraya doğru gelmektedirler.

MAX : Birinin elinde bir kova vardır, saçlarını bir eşarpıla örtmüştür,

RAYMOND : Öbürü de onun gibi giyinmiştir, elinde toz alacak bir süpürge tutar.)

MAX : Kimseler yok, değil mi?

HETTIE : (Pilli radyoyu göstererek) Paul, nedir bu?

PAUL : Marango geldi mi?

DAPHNE: Daha gelmedi. Kimin bu?

PAUL : Benim. Bu Dimitri var ya, o yaptı işte.

RAYMOND: Kendi kendine mi yaptın? Bütün bu incecik telleri, fişleri sen mi taktın. Ne işin var senin burda öyleyse? Neden vakit öldürüyürsün burada bu pis tabaklıkla? Fabrikada bir iş vermiyorlar mı sana?

DİMİTRİ: Fabrika mı? Sence fabrikada mutlu olabilir miyim ben? Ne yaparım ben fabrikada? Ha? Şu gördüğün incecik telleri yaparım. Ya da şunu yaparım... ne deniyordu buna?

PAUL : Düğme.

DİMİTRİ: Düğme. Belki de düğme takabilirim bir yere. Bütün gün düğmelerle uğraş ondan sonra. Ben size bir şey söylüyeyim mi, insana fabrika kada küçük bir parça taktırıyorlar, kendisi de öyle ufacık bir şey olsun diye. Ne demek istediğimi anlıyor musunuz?

HETTIE: Çocuk haklı, bence doğru söylüyor.

DİMİTRİ: Doğru ya. Ağabeyim fabrikada çalışıyor. Ben bilmeyeceğim de kim bilecek?

RAYMOND: Hey, Dimitri, sen bilirsin, Peter'e ne oldu dün akşam?

DİMİTRİ: Nerdeyse öldürüyorlardı Peter'i. Niye sondun?

DAPHNE : Ne diyorsun!

DİMİTRİ: Siz bütün suçu Peter'de mi buluyorsunuz? Hepsi can atıyordu kavga etmeğe. Beni dinleyin, bir adamı bütün gün bulaşıkhaneye kapatırsan, ne olur? Tabakları temizleyecek, pis kokulu çöp tenekelerini boşaltacak, yerleri süpürecek - sonunda biriyle kavga etmekten başka ne yapmak ister böyle bir adam? Onun da erkekliğini ispat etmesi gerek, değil mi? Boşuna kimseyi suçlamayalım!

(DİMİTRİ radyoyu açar, gürültülü bir rock'n'roll parçası duyulur. PAUL DAPHNE'yi yakaladığı gibi dansetmeye başlar. HETTIE de DİMİTRİ ile dans etmek ister, ama DİMİTRİ dansetmez... HANS girer, HETTIE'yi yakalayarak dans etmeye başlar. Tam herkes coşmuşken MONIQUE yemek salonundan mutfığa girer.)
MONIQUE: Marango yemek salonunda.

Her şeyi yerli yerine koymak için bir kargaşa başlar, herkes işinin başına döner. DİMİTRİ radyo ile birlikte bulaşıkhaneye koşar. HANS çıkar. ALFREDO girer).

ALFREDO: Benim ben, kimse değil. Günaydın beyler.

MAX : (Alfredo'nun masasını göstererek) Danayı oraya koyduk.

ALFREDO : (tahtaya asılmış olan yemek listesini inceler) Sağol, sağol!

PAUL : (bağırır) Yeni aşçı burda mı?

ALFREDO: (omuz silkerek) Bilmem, beni aramadı.

(elinde bardaklarla MONIQUE girer.)

PAUL : Marango geliyor dememiş miydin?

MONIQUE: Marango yemek salonunda, dedim ben. Halâ orda.

RAYMOND: Monique, dün gece neler oldu, anlatsana bize.

MONIQUE: Kapat bu konuyu, Ray. Gaston'un bir gözü çürük içinde.

PAUL : Bu sabah işimiz iş, desene.

RAYMOND: Ya Peter - ona bir şey olmadı mı?

MONIQUE: Onun şansı varmış.

RAYMOND: Seninle birlikte olduğu için ona dokunmadılar mı, demek istiyorsun?

MONIQUE: Şansı varmış, demek istiyorum. Dışarda toplanmışlar onu bekliyorlardı.

RAYMOND: Dışarda da mı?

MONIQUE: "Ne o, gangsterlik mi oynamak istiyorsunuz?" diye sormaz mı Peter onlara, "Gidip Marlon Brando'yu getirirseniz, ben de sizinle gangsterlik oynarım".

RAYMOND: Böyle bir zamanda bile adam şaka yapıyor, desene.

MONIQUE: Birer birer hepsinin elini sıkıp onlara kendi dillerinde "iyi geceler, bonne nuit, gute Nacht, Kalinikhta" dedi, sonra da yürürü. Onlar da böylece kalakaldılar. (Gülümser.) Ne yapsınlar? (Gülümseme kaybolur.)

(elinde Ne zorbadır o! girer.)

ŞEF GARSON: Monique... (Yemek salonundan mutığa girer.)

MONIQUE : Günaydın, Harry.

ŞEF GARSON: Janey hastalanmış.

MONIQUE : Gene mi? O kızda kansızlık var, yemin ederim, kansızlık var o kızda.

ŞEF GARSON: Bugünkü sen onun yerini aliver.

MONIQUE : İyi ama hosteslik yapacak kiliğim yok ki.

ŞEF GARSON: Bence üstündeki pekalâ olur - önlüğünü çıkart yeter.

MONIQUE : Bu mu? Ama doğru dürüst ütülü bile değil.

ŞEF GARSON : Gamam, müşterileri masalarına oturtacaksın yalnız, onlarla dans

edecek değilsin ya.

MONIQUE : BU hafta üçüncü hostesliğim bu. Hey, Bertha, şu önlük sende kalsın şimdilik.

BERTHA : Ver, şekerim, ver. Üstüne oturur, ütülerim ben onu.

(DAPHNE, GWEN ve HETTIE girerler.)

MONIQUE: Hettie, Janey hastalanmış gene. Benim yerimi aliver, n'olur. Daphne sen de ona yardım edersin, değil mi?

DAPHNE : Ben bardaklardayım, unutm.

MONIQUE: Doğru, unuttuğum. Başka kim var, o zaman? Winnie on'da. Gwen, Gwen sen kaç numaradasın bugün?

GWEN : Yedi.

MONIQUE : Yedi ha! O zaman senin işin başından aşkındır zaten.

HETTIE: Ya yeni gelen kadın?

MONIQUE: Harika bir fikir, tecrübeliymiş üstelik, değil mi? O sana yardım eder, sen de ona göz kulak olursun - hadi bakalım, iş başına.

PAUL : Gazan mübarek olsun.

MONIQUE: Hiç değilse o zorbanın önünde bütün gün dikilip yemek beklemekten kurtuldum.

(Kadın garsonların hepsi çıkar.)

PAUL : Şu işe de hiç aklım ermiyor doğrusu.

RAYMOND: Peter'le Monique'in işine mi? O kadar da fena değil, canım - ama Monique'in kocasının yerinde de olmak istemezdim, doğrusu.

PAUL : İstemezdin, tabii. Hiç ister miydin?

RAYMOND: Hay Allah - gene baltayı taşa vurduk, değil mi? Kusura bakma, Paul.

PAUL : Boş ver. Boynuzlanmışsam boynuzlanmışım. Hem pek yalnız da sayılmam bu işte.

MICHAEL girer).

MICHAEL: (BERTHA'ya). Günaydın, tombul teyze? Nasılsın?

BERTHA : Sen ağzını topla bakayım, ufaklık. Senin bezlerini yıkarım ben. Seni de birlikte korum legene istersem.

(GASTON girer.)

MICHAEL : (Gaston'a)? Ne o, gözün çürümüş!

GASTON : BİR ŞEY Mİ DEDİN?

MICHAEL : Peki, peki. Vay vay vay! Öyle bir baktı ki, beni öldürecek sandım.

PAUL : Seni kim öldürmek ister be Michael?

MICHAEL : Öyle ya. Beni kim öldürmek isteyebilir? Daha yirmisine bile gelmemiş bir çocuk, önünde dünyanın bütün fırsatları... Şu manzaraya bak... Ne harika bir gelecek, değil mi? Ne güzel, ha? Koskoca bir demir yığını bu çark, üstelik de biz döndürüyoruz onu - Tanrıya şükürler olsun insanın döktüğü alınteri için - ne yemek var bugün listede? Neden hergün bakarım bu listeye sanki - hep aynı nasıl olsa. Sebze çorbası, jambonlu omlet - her neyse! Bir gün gerçekten yemek şaaserleri yaratabileceğim bir lokantada çalışacağım ama. O zaman neler pişireceğim, bakın. Bœf Stroganof, Tavuk/Kiefski, bir de Akdeniz/Yunan mutfağının en kral yemeği - musakka.

GASTON: Asla. Hiç bir zaman doğru dürüst bir musakka pişiremezsin sen. Yapsan yapsan kızarmış patates yaparsın ancak, Gelsin patates, gitsin patates.

MICHAEL: Ne yani, iyi yemek pişirmek siz Yunanlıların tekelinde mi? Bir zamanlar İngilizler de ağızlarının tadını bilirlerdi.

GASTON : Bir zamanlar.

MICHAEL: Öyle - bir zamanlar işte.

(HANS, KEVIN'i içeri sokar. Gelenlerin hepsi bir ara tahtadaki yemek listesine bakarlar. NICHOLAS da gelir, masasına gider.)

HANS (Kevin'e). Nerde çalışacaksın, bilmiyorum. Belki balıkta. (PAUL'a) Paul yeni aşçı.

PAUL : Hoş geldin.

(KEVIN onlara ve mutfağın geri kalan bölümüne bakarken onlar işlerine devam ederler.)

KEVIN : Çok iş var mı burda?

PAUL : Birazdan görürsün. Günde iki bin müşteri oluyor.

(KEVIN bir yandan pastacılarla tanıştırılıp onlarla konuşmaya başlar. Öbür yanda BERTHA büyük buzdolabına gidip içine bir göz attıktan sonra bir tabak dilimlenmiş soğuk patates çıkarır. İşine başlamak üzere olan NICHOLAS BERTHA'nın arkasından gelir. Elinde içmekte olduğu bira şişesi vardır.)

NICHOLAS (Bertha'ya) Nereye gidiyorsun o elindeki tabakla?

BERTHA : Soteye koyacağım.

NICHOLAS: (tabağı Bertha'nın elinden alır.) Yok öyle şey. Benim o. Ben onu dün hazırladım. Salatam için.

BERTHA: (tabağı geri almak ister) Salatayı sebze kısmından alacaksın sen, burdan değil.

NICHOLAS: Yok be, hay Allah belâsını versin! Sen sebze kısmından alacaksın salatayı. Bu benim, ben kendim hazırladım bunu.

BERTHA : (şirretçe) Sen bana belâ okuyamazsın, oğlum. Sen ancak kendi memleketinde belâ okuyabilirsin. (Ötekilere) Şunabakın hele! Seni gidi küçük...

NICHOLAS: Benim memleketim burası.

BERTHA : Kenef senin memleketin, kenef.

NICHOLAS: (sonunda tabağı alır. Kenef senin memleketindir, lâğımlar da, anladın mı? Lâğımlar da.

BERTHA : (başka bir tabak alır.) Ben sana bunu ödetmesini bilirim, ufaklık. Sen bir daha karşıma çık da, o zaman gününü gör bakalım. Seni gidi yabanın domuzu seni

NICHOLAS: (Küstahça) Bana yabanın domuzu diyen safkan İngilizlere bakın siz!

ALFREDO : (Yemeğini almak için dolaba yaklaşırken) Bir dakika müsaade, arkadaşlar, ben gittikten sonra devam edersiniz. (Ama kavga zaten yatışmıştır)

NICHOLAS: (Pastacılarla yaklaşır.) Duydunuz, değil mi? Ha? İnek! Pasta, kek filân gibi bir şey var mı bize? Aqlıktan ölüyorum. (PAUL bir pasta verir). (KEVIN'e) Yeni aşçı sen misin?

KEVIN : Evet.

yor musun?

KEVIN : Ne iş var, daha bilmiyorum ki.

NICHOLAS : Gel : ben sana göstereyim. Önce yemek listesine bakalım. Her gün ne pişirilecekse, bir gün önceden şef kendi eliyle bu tahtaya yazar. Burada ben soğuk yemek kısmında çalışıyorum. Bu kasap Max. Burada Hans çalışıyor, bizim yemeklerle piring ve pirzolalar filan onun işi. Bu da Alfredo, kızartmaları yapıyor. Burada da ikinci şef Frank var, tavuk kısmında. Buradaysa, nah şurada gördüğün şişko cadı var ya, işte o sebze aşçılığı yapıyor. Bu da benim Anne Teyzem, çay kahve de onun işi. Bu Michael, çorba ve omlet yemekleri, bu da benim en iyi arkadaşım Gaston, bu mutfağın en iyi aşçısı, biftek ve pirzola ustası. Burada Co-Co çalışıyor, ama bugün izinli. Pastacılarımız Paul ile Raymondo da burda çalışıyorlar. Burası da Peter'in çalıştığı haşlama balık kısmı, Peter...

(Söz buraya gelince NICHOLAS'ın KEVIN'i sahnenin sol tarafına götürüp oradaki masaları göstermesi gerekmektedir. NICHOLAS konuşurken PETER büyük bir telaşla girer, geç kalmıştır. Ünlü kahkahasını atar.)

PETER : Auf geht's! Auf geht's!

HANS : Hauf geht's, Pete! Was war denn los heut! Morgen?

PETER : Ach, die Weiber! Die Weiber!

NICHOLAS : Peter, yeni gelen aşçı, kendisini sana devrediyorum.

PETER : Peki ben ne yapayım bu adamı? (KEVIN'e) Nerde çalışacağını biliyor musun?

KEVIN : Hayır, henüz bilmiyorum.

PETER : Nerden geliyorsun?

KEVIN : İrlanda'dan.

PETER : Onu demek istemedim. Bundan önce hangi lokantada çalışıyordun?

KEVIN : Perisito'da, Shaftesbury caddesindeki.

PETER : (İşaret parmağı ile başparmağını birbirine sürter) İyi para veriyorlar mıydı?

KEVIN : ("hayır" anlamında başını sallar) Onun için buraya geldim ya.

PETER : Eh, burada para iyi ama - iş de ona göre! (ellerini çaresizlik içinde havaya kaldırır) Ah, ah! Şimdi bana yardım et. Hollanda usulü sos yapmasını biliyor musun? Hani yumurtayı kırıp (eliyle çarpma işareti yapar.)

KEVIN : Tabii, tabii.

PETER : (kısaca) Yumurtalar buzdolabında bir kapta. Şuradan başka bir kap al. Tel çekmede, ben de sana yağı eriteyim.

Artık nerdeyse herkes çalışmaya başlamıştır. Garson kızlar sık sık görünürler. Mutfaktan geçip yemek salonuna bardak taşımaktadırlar. Garsonlardan CYNTHIA o günkü yemek listesinin çoğaltılmış kopyalarını herkese dağıtır. Bir başka garson mutfak personeli için küçük yuvarlak ekmekleri taşır. Kız tam HANS'ın yanına gelince, HANS utangaç bir şekilde kızla flört etmeye çalışır.

HANS : Şekerim... Bir dakika... Ben... Ben... Du gefallst mir, du hast mir schon vom ersten Tag an gefallen! Könnten wir nich mal was zusammen arrangieren?

(İKİNCİ ŞEF FRANK içeri girer, konuşma kesilir.)

MAX : (Frank'a) Kuzu kotleti yok.

FRANK : Dün üç kuzu geldi ya.

MAX : Eee?

FRANK : Ne eee'si?

MAX : Eh, gel bana yardım et de, keseyim. Bugün yalnızım.

FRANK : Elinde kesilmiş hazır ne var?

MAX : Dana kotlet.

FRANK : Tamam, öyleyse dana kotlet olsun bugün (Kevin'e doğru gider). Yeni aşçı sizsiniz, değil mi?

KEVIN : (ter içinde sosu çırpılmaktadır) Evet, Şef.

FRANK : Tamam, bu sabah sen balık kızartma kısmında çalış.

PETER : (et masasından onlara doğru yaklaşır) Bravo, bravo! İyi ama ben bugün tam altı türlü yemek hazırlayacağım.

FRANK : Bugün Co-Co yok. Kızartma balığa birinin bakması gerekiyor.

PETER : Anna da lokanta ha. Yazın ortasına geldik, halâ adam sıkıntısı çekiyoruz. Altı türlü yemek hazırlaman isteniyor üstelik.

(ŞEF Girer.)

ALFREDO: Günaydın, Şef.

ŞEF : Günaydın.

MAX : Günaydın, Şef.

ŞEF : Günaydın.

HANS : (Küstahça) Günaydın, Şefim.

(ŞEF durup HANS'a döner, onu tepeden tırnağa süzer, sonra masasına doğru gider. Hans yüzünü buruşturup kaba bir işaret yapar)

FRANK : Günaydın, Leo. (KEVIN'E) Hey, baksana, şu dolaptan balığı alıp buraya gel, sana bir şey göstereceğim.

HANS : (PETER'e)? DU, gestern Abend hat's dich aber beinah erwischt!

PETER : Sie und nur mutig, wenn sie zusammen sind!

HANS : Haben sie draussen auf dich gewartet?

PETER : Ja, da warin auch welche. Leider war ich mit Monika zusammen und jetzt spricht sie nicht mehr mit mir.

HANS : Sie wird auch wieder mit dir reden!

PETER : Ach egal! Auf geht'si (şarkısını söyler, sonu kahkahayla biten bu şarkıya HANS da katılır) Hey liii, hay looo, hay laaa!

GASTON : (o sırada oradan geçmektedir) Hay kaçıklar, hay!

PETER : Hey, Gaston, özür dilerim - bak gözün morarmış, özür diliyorum bu iş için.

GASTON: KONUŞMA SEN BENİMLE.

PETER : Bir şey dediğim yok, özür diliyorum, o kadar.

GASTON: Özür diliyorsun çünkü beş altı Kıbrıslı özür diletiyor sana da ondan - ama daha işimiz bitmedi seninle.

PAUL : Gaston, ne oluyorsun, kuzum? Adam özür diliyor senden işte. Uzatma artık.

GASTON: Uzatma, ha? Hem beni bu hale getirsin (çömüyen gözünü gösterir) hem de ben uzatmıyayım? (PETER'e) Seninle işimiz bitmedi daha, haberin olsun.

PETER : Neymiş bitmeyen işimiz? Söyle bakalım! Ne yapmak istiyorsun? Sen de benim gözümü mü morartacaksın? Bu senin keyfini yerine getirecek mi? Peki öyleyse! Hadi, gel vur da ödeşelim. (Safça karşısındakinin vurmasını bekler)

GASTON : Zevzekliği bırak, Peter, bak gülme diyorum sana, kafanı daha beter kızdırma (PETER gene safça bekler)

PAUL : (PETER'e) Sen de kaçınma şimdi! Çılgın herif! (RAYMOND'a) Kimse bilmiyor nerde duracağını. Bir kavga başlamaya görsün, aylarca sürüyor. Birisi özür dilemeye kalksa, öbürünün keyfi olmuyor - onun keyfi olsa, bu sefer öbürü... Ah! Deli bunlar, deli! (Eliyle öbürlerini küçümseyen bir işaret yapar. Bu arada yüksek sesle şarkı söylemektedir.)

(MONIQUE gelir, kolunu dostça GASTON'un omuzuna atar, ikisi birlikte PETER'in soytaralı larını seyrederek.)

MONIQUE : Çok gürültü yapıyor, ama gerçekten tehlikeli değil.

GASTON : Dinle, dinle - senin sevgilin işte!

MONIQUE: Dur bakayım gözüne. Harika! Tam şampiyonlara lâayık!

GASTON : Bak, Monique, şimdi onu korumaya kalkma.

MONIQUE: Ama sen de bilirsin, hile bile kimseyi incitmez o.

GASTON : Ya bu göz ?

MONIQUE: Kaza, sen de biliyorsun öyle olduğunu, aramızda konuşuyoruz şimdi. Öyle değil mi? Neden işi bana bırakmıyorsun. Ben bilirim ona ne yapacağını.

GASTON: Sen mi? Kağıt kadar dayanıklısın, rüzgâr esse, uçup gidersin.

MONIQUE: Eh, idare ediyorum işte.

GASTON : İdare? Hayatta idare etmek de ne demekmiş? İdaracymış! İyiye gözünü korkutmali onun - anlasın dünyanın kaç bucağı olduğunu.

MONIQUE: Korkutmak mı? Hiç bir şeyden korktuğu yok o çocuğun.

GASTON : Çocuk mu? Bebek o, bebek! Sen bırakıp gideceğini söyle, bak nasıl şafak atacak onda. Sen o zaman gör, bak. Bebek daha o be!

(ŞEF GARSON, ŞEF'in masasına gelir)

ŞEF GARSON: (ŞEF'e okuması için bir mektup verir) Oku şunu.

ŞEF : Ne diyor?

ŞEF GARSON: Oku, oku.

ŞEF : Ekşimiş çorba. Ne ekşimiş çorbası?

ŞEF GARSON : Dünkü çorba.

ŞEF : Ben dün izinliydim. FRANK'a git sen.

ŞEF GARSON : Dün izinliymiş .. Mutfağın amiri olacak. (FRANK'a gider)

FRANK : Ne var? Nicholas! On iki tavuk.

NICHOLAS : Burada altı tane var. Başka yok.

FRANK : İstet öyleyse. Neymiş bu ekşimiş çorba hikâyesi?

HANS : Auf geht's, Nicholas! Hadi, Nicholas! On iki tavuk, lütfen! Bonjour Raymond, comment ça va?

RAYMOND : Ça va, bonjours au boulot...

HANS : Vive le frigüe!

MAX : (Birdenbire öfkeyle Hans'a) Bana bak, burası İngiltere, konuşacaksan İngilizce konuş (HANS bütün gün siner artık.) Herkes başka bir dil konuşuyor, Fransızca, İtalyanca, Almanca. (Hans'a) Buraya İngilizce öğrenmeye gelmedin mi? Eh, konuş öyleyse!

PETER : Nere var Max? Bir şeyden mi korktun? Bir bira vereyim sana.

MAX : Bir kere senden korktuğum yok, bunu bilersin. Onun için çeneni tut.

PETER : (Max'a yaklaşıp kulağına eğilerek konuşur) Senin derdin ne, biliyor musun? Burada çok uzun zamandır çalışman.

MAX : (Peter'den uzaklaşarak) Öyle, Peter, öyle, haklısın.

PETER : (arkasından gider) Ne kadar oluyor buraya girici? Yirmi bir yıl mı? Bir değişikliğe ihtiyacın var senin.

MAX : (Gone uzaklaşır) Evet, evet.

PETER : (arkasından gider) Neden bir sezon Almanya'ya gidip çalışmıyorsun?

MAX : Tamam, gideyim.

PETER : Başka lokantaları gör. Yeni şeyler öğren.

MAX : Tamam, tamam. Sen işine bak şimdi.

PETER : Sen benim işimi düşünme!

HANS : Geçiş.

PETER : Değişikliğe gelemiyor musun? Yeni bir yüz görmek canını mı sıkıyor?

MAX : Keselim bu konuyu, Erwig. Tamam mı?

HANS : Kes artık, Peter!

ŞEF : Tamam, Peter - biraz da çalışsak artık!

(Mr. MARANGO görünür)

HANS : Marango!

(PETER işinin başına dönerken RAYMOND'a göz kırpar. MARANGO ağır ağır dolayarak herkesi gözden geçirir. Sıcak olup olmadığını anlamak için elini sıcak tabak kısmına koyar. Düşünülmeden yapılan bir harekettir bu. Arada soğuk pasta kısmının sıcaklığını kontrol eder. MARANGO'nun her zaman ki mutfak denetimlerinden biridir bu. Bu arada)

KEİ N : (PETER'e) Burası her gün böyle mi olur? (alnındaki terleri silerek) Şu halime bak, o unutulmaz balayımdan beri bu kadar terlenmiştin.

PETER : Bu daha bir şey değil. Daha işin başı bu. Asıl sen yemek servisi başlasın da, gör. (Ellerini kaldırır) Yerine yerleştin mi?

KEVIN : Eh, aşağı yukarı. Son balığını kesceğim, bir o kaldı.

PETER : İyi, Birazdan yemeğimizi yeriz.

MARANGO : (Yumuşak bir sesle Kevin'e) Yemi ağca sen misin?

KEVIN : (Yeniden alnını siler) Evet, efendim.

MARANGO : Burası sıcak, değil mi, evlat?

KEVIN : Hem de nasıl?

MARANGO : Aldırma sen. Aldığın para iyi ya. Sen çalışmana bak, başka bir şey düşünme. (Dolaşmaya devam eder)

KEVIN : (Peter'e) iyi bir adamcağıza benziyor.

PETER : İyi bir adamcağıza mı? Puştun biridir o! Şimdi yaz olduğu için öyle konuşuyor. Gelen müşterileri doyurmak içi n yeterince adamı yok da, ondan. Onun için öyle yumuşak başlı görünüyor. Kışa kadar kalıyor musun burada. Kış gelsin de, sen onu o zaman gör. Vay balık yannmış! Yok malzeme ziyan edilmiş! Aman çorba okşımış! İnsan değil, lokanta, herif. Sana bir şey söyleyeyim mi? Sabah beş buçukta çarşıya alışverişe gider, buraya dönüp gelen mektupları okur, yukarı bürosuna çıkar, sonra gene aşağı iner servise bakar. Ya burada durur, ya da dolaşır sıcak tabakları kontrol eder, açık kapakları kapar. Son müşteri gidene kadar. Ondan sonra bürosuna çıkıp biraz kestirir. Bizim dönüşümüzden yarım saat sonra o da geri gelir. Saat dokuz buçuğa, belki de ona kadar kalır. Her gün sabahdan akşama kadar böyle! Hayat mı bu! Hop mutfakta geçen bir ömür! Sorarım sana, hayat mı döner buna? Beni hiç çekmiyor doğrusu, yakında evleniyorum, ondan sonra, pır (eliyle kaçıp gideceğini gösteren bir işaret yapar)

ÖZDEMİR NUTKU
KUTUP
KUTUP

ÖZDEMİR NUTKU
KUTUP

(MONIQUE gene bardak kısmına giderken PETER'in önünden geçer. PETER kızgındır. Kimseye helli etmeden kavga etmeye çalışır, ama elbette bu imkânsızdır.)

PETER : Neden bana helâ zorba diyorsun, bütün gün zorba doyup dayu ruyorsun bana!

MONIQUE: (öbür yana geçer) Zorba horif!

PETER : (kızın arkasından gidip kulağının dibinde konugur) Beni kızdırmak mı istiyorsun? Ne yapmanı istiyordun? Bıraksaydım da, benimle dövüşse miydi?

MONIQUE: (en sonunda PETER'e döner) Gördün mü, gözü mesmor olmuş işte.

PETER: Gördüm, gördüm, Ama o da bana bıçak çekti.

MONIQUE: Zorba, sen de! (arkasını döner)

PETER : (çaresiz, kıskanç bir aşık gibi kızın arkasından gider) Unutma, bugün hostes sensin, ben de seni aynadan görebiliyorum. Bak, kimseyle kırıştırmak yok, anladın mı?(Kızın kolunu yakalar) Kırıştırmak yok.

MONIQUE: Kiminle istersen, onunla konuşurum.

PETER: (kimsenin onu duymasını istemezcesine). İnek! N'olacak! Bütün lokanta sana bakıyor.

(Tam bu sırada HANS pasta kısmındaki masayı sahnenin daha ortalık bir yerine çekerek üzerine öğle yemeği için çatal-bıçak, bardak ve ekmek koyar. HAX, ALFREDO, NICHOLAS ve FRANK HAX'ın masasında yemeğe hazırlanırlar. KEVIN, NICHOLAS, PETER, HANS - Hans'ın hazırladığı masada yiyeceklerdir. GASTON, PETER'le aynı masada oturmak istemediği için yemek yemiyecektir. Bu ikisi bütün gün birbirlerini görmezlikten geleceklerdir.)

MICHAEL : (bağırır) Süzgeç kimde? Gaston? Peter?

PETER : Bende ana, kirli (Yakınlarda duran bir komiye) Hey, Mangolis sunu Michael için yıkar mısın?

(MANGOLIS eliyle kaba bir işaret yaparak oradan uzaklaşır. PETER omuz silker.

MICHAEL : (süzgeci kendisi alıp götürür. HETTIE iğini bırakıp Peterle konuşur) (yalnız gizlice kendisine söylenmesini istiyormuşçasına sorar) Hey, Peter, dün gece ne oldu... sana lir şoy...?

PETER : (Kadının dedikodu yapmak istediğini anladığı için kısa keser) Hiç. Hiç. Korkaklar, ne olacak! Bir şey olmadı!

PAUL : (HETTIE'ye, kendi masasının önünden geçerken) Hettie, dün akşam gittin mi?

HETTIE: (Kendinden geçmişçesine) Hııı.

PAUL : İyi oyuncu, ha?

HETTIE: (hayranlığını daha da abartarak) Ne adam. Ah bir gece, yalnız bir gececik geçirsem onunla, ömrüm boyunca bulaşık yıkamaya razıyım. (Uzaklaşır)

RAYMOND: (PAUL'a). Desene, bize sıra geleceği yok? Bendo şaşıyorum karım neden eskisi gibi sevmiyor diye!

PAUL : Ben de onun için evlenmeyeceğim ya. Resimli dergiler alıyorum, idare ediyorum.

GWEN : Hadi çocuklar, yemeğimiz geliyor.

(PAUL ile RAYMOND konuşurlarken sahnenin solundan uzun ve dağınık bir kuyruk halinde garson kızlar aralarında dedikodu yaparak, kıkır kıkır gülererek gelirler, HANS İLE ALFREDO'nun servis tezgahları üstüne koymuş oldukları tepsilerdeki yemekleri tabaklarına koyarlar. Tabaklar yemeklerin yanına üstüste konmuştur.)

GWEN : Bugün ne vereceksiniz bize bakalım?

ALFREDO: Bol baharatlı kodi-köpek.

GWEN : Bu lâhana dünden kalma mı?

HANS : İyidir, iyidir. Yiyin.

VIOLET: Bunlar da ne?

HANS : Çok iyi, çok iyi, Terbiyeli karnıbahar.

VIOLET: Terbiyeli mi? Kokmuş bu, kokmuş.

MOLLY: Doğru dürüst bir şey var mı, Hans?

HANS : Beğenmiyorsanız, Şefe söyleyin.

MOLLY: Haşlanmış patatesin var mı?

HANS : Daha pişmedi, hazır değil, ah...

(HANS kafası kızmış bir halde oradan ayrılır. Garsonlar kendi kendilerine servis yaparlar. HANS kısa bir süre kendi kendine çalınan PETER'i seyrederek, sonra istim odasına gider. Garsonlar kendi kendilerine yemek alırken, yemekleri pek beğenmedikleri homurdanmalarından anlaşılır. Yemeğini bitiren yemek salonuna geçer. Bu arada NICHOLAS ile DAPHNE'nin kavga ettiklerini anlarız. NICHOLAS, DAPHNE'nin hiç de hoşlanmayacağı kadar yüksek sesle konuşmaktadır. Hafiften sarhoş olmuştur bile.)

NICHOLAS: Ben mi? Ben yalan söylüyorum?

DAPHNE: Sen ya.

NICHOLAS: Bak sen! Demek aşçılık kursunu bitirdiğimi söylöken yalan söyledim, öyle mi? Maaşım arttı derken yalan söyledim? Bizim için bir daire kiraladım derken yalan söyledim, ha? Ben neher yapıyorum, sense durmadan bir şey yapmadığımı söylüyorsun. İyi evlilik böyle mi olur?

DAPHNE: İşine gelmiyorsa, çeker gidersin?

NICHOLAS: Bak şimdi nasıl ağız değiştiriyor! Nasıl su koyveriyor! Bana inanmıyorsan, Frank'a sor. Hadi, ona sorsana.

DAPHNE: Bırak, Nicky. Kes şimdi.

NICHOLAS: Peki bana neden inanmıyorsun, öyleyse? Öğleden sonra kalmam gerek deyince, neden inanmıyorsun bana? (bağırır) Frank! Frank! Nereye gitti bu adam!

(FRANK'ı aramaya gider. Kadın da ne yapacak diye, orada durup bekler)

RAYMOND: (kadına bağırır) Vur, vur! Ne duruyorsun? Bebek değilsin

! (PAUL'u dirseğiyle dörter, ikisi de gülerler)

FRANK: (NICHOLAS kolundan tutmuş onu sahneye sürüklerken) Ne var? Gene ne istiyorsun benden?

DAPHNE: Nicky, sersemliği bırak. (RAYMOND ile PAUL'a çaresizce)

Allah için, şunun haline bakın!

NICHOLAS: Hadi, hadi. Kendin sor işte. Madem bana inanmıyorsun!

FRANK : Ne soracakmış bana be, adam?

NICHOLAS: Öğleden sonra burada çalıışmam gerekiyor mu, gerekmiyor mu

FRANK : (Sırf bu soru için oraya sürüklenmiş olmasına iççerlemişçtir

-giderken) Bunun için mi çağırdın beni? Hay gılgin! Bana bir iyilik eder misin sen? Aman beni bu işe karıştıрма. (Öbürlerine bakarak sıratır.) Gelmiş evlilik sıkıntılarına benden çare arıyor. (NICHOLAS'a) O işin nasıl yapılacağına da ben söyleyeyim, istersen, hah, hah, ha!

(Kahkaha sesini istim odasından gelen bir çığlık sesi bastırır.

HANS elleriyle yüzünü kapamış, koşarak gelir. Birkaç kişi hemen HANS'ın çevresinde toplanırlar.)

HANS : Yüzüm! Yüzüm! Yüzümü yaktım.

FRANK : Hans, ne oldu ?

HANS : Hangi manyak istim kazanının üstüne ibriği koymuş?

PETER: Üzerine mi döküldü?

HANS : (Çevresinin saran kalabalıktan uzaklaşarak) Ne cenabet yer be! Bu kadar berbat bir yerde çalışmamıştım daha önce. Namussuzum çalıştıysam... (PETER yanıklarına sarmak için HANS'ı uzaklaştırır.)

FRANK: Herak etmeyin, ölmez. (Toplananlara) Hadi, tamam, önemli bir şey değil. (Herkes dağılır, FRANK ŞEF'e yaklaşır.)

NOLLY: (PETER ile HANS'ın arkasından seslenir) O sarı morhomden sürün

FRANK: Ne kadar söyleyon, nafile! Gene de koşuşup duruyorlar.

ŞEF :s(ilgisizce omuz silker). Yeni aşçıda iş var mı?

FRANK: Fena değil. Dikkat. (MARANGO yaklaşır)

MARANGO: (Ne oldu çocuğa?

ŞEF : (üzülmüş gibi) Bilmem. Ben yanında değildim. Frank, ne oldu?

FRANK: (bıkkın) Birisi ibriği unutmuş istim kazanının üstünde, bu da çarpıp devirince yüzü haşlanmış.

MARANGO: Yüzü haşlanmış, ha! Ağır bir yanık değil, (ŞEF'e) ama olabilirdi. (üzülmüşçesine başını sallayarak uzaklaşır.)

ŞEF : Ben ne yapayım, Mr. Marango? Deli gibi koşup duruyorlar ordan oraya. Kaç kere söyledim, ama dinleyen yok ki! (MARANGO başını sallayarak çıkar.) (FRANK'a) Unrumdaydı sanki. Bütün derdi, mutfağın işi aksamasın. Üç yıl kaldı, Frank, üç yıl. Ondan sonra tamam. Emekli olup kurtuluyorum. O zaman artık sen şef olursun.

FRANK: Aman, aman, ben istenem! Haftada bir gün şeflik bana yetiyor! Başka bir deli bulsunlar kendilerine.

ŞEF : Sence ben deli miyim?

FRANK: Yaptı ğın işi seviyor musun?

ŞEF : Seven var mı?

FRANK: Hem işini sevmiyorsun, hem de sorumluluk yükleniyorsun - delilik değil mi bu?

ŞEF : Kendime göre bir düzen kurmuşum da ondan, serser.

FRANK : (Uzaklaşarak) Sen de delir öyleyse!

ŞEF : Budala! Michael!

MICHAEL: Buyur, Şef?

ŞEF : Dünkü çorba ekşimişmiş.

MICHAEL: Ekşimiş mi?

ŞEF : Evet.

MICHAEL: Daha bir gün önce pişmişti.

ŞEF : Müşterilerden biri şikâyet mektubu yazmış.

MICHAEL: Müşteriler ha!

ŞEF : Bir de Michael - eve giderken tavuk götürmeye kalkma.

MICHAEL: Tavuk mu?

ŞEF : Kotlet, sövüş et gibi şeyler götür. Tavuklar havalı oluyor. Tavuk aşırmaq için benim yağma gelmeyi bekler.

MICHAEL: Yaa, o iş için terfi etmem gerekiyor demek.

ŞEF : İyi bildin, terfi etmen gerek ya. Hadi şimdi git yemeğini ye.

(PETER ile HANS dönerler)

KEVIN : Nasıl oldun?

(HANS eliyle "Ah! Bıktım artık, başver" gibilerden bir işaret yapar.)

PAUL : Çok yakışmış.

KEVIN : Kızıl derili olmuşsun.

PETER : Hadi, gelin yemeğimizi yiyelim.

(Hepsi yemek için yerlerine otururlar; PAUL işinin başına döner; mutfakta şimdilik hareket azalmıştır - ama fırtınadan önce sessizlik gibidir bu. Bir iki garson kız etrafta dolaşır, bir komi yerleri süpürür.)

KEVIN: (PETER'e) Ne zamandan beri burada çalışıyorsun?

PETER: Üç yıldır.

(MICHAEL güler)

KEVIN: Nasıl dayanabildin?

MICHAEL: Sen şimdiden bıktın, galiba?

KEVIN: Akşamı edemiyooğim bu gidigle.

PETER: Gelip kaçan çok olur burda.

HANS : (pek bir şey yememektedir) Ben de yakında gideceğim burdan.

MICHAEL: (KEVIN'e) Daha dur bakalım. (Öbürlorine) Haksız mıyım?

Yemek servisi bir başlasın da, sen asıl o zaman gör! ama bir süre sonra alışırsın.

PETER: Hepimiz akşamı bulamıyacağımızı sanmıştık, ama insanın alışmayacağı şey var mı şu dünyada? Nerde olduğunu unutup iş iştir diyor insan.

MICHAEL: Sen yumurtalı yemeklerde çalışsaydın, görürdün. Tam beş çeşit yemek hazırlamam gerekiyor, beş! Hey, Paul, pasta kaldı mı?

PAUL : Pastalar bitti, ama dünden kalma tartalet var. (Omuzlarını kaldırır) Kusura bakma!

MICHAEL (Yavaş sesle) Yalançı!

KEVIN: Burada herkes istediğini yer, sanıyordum.

MICHAEL: Yersin ama, çalarsan. Pişirilecek yemekler için böyle bu. Lezzetli bir soğan çorbası yapmak istiyorsan, bir iki tane tavuk kanadı kaldırıyorum buzdolabından. Kimseye çaktırmadan kaldırıp gizliyorum.

PAUL : (RAYMOND'a) Neden pasta varken, yok diyoruz?

RAYMOND: Üzme tatlı canını - Nasıl olsa bir sürü şey yiyorlar.

PAUL : Biz yemiyor muyuz? Hiç söylemediğin bir şeyin birden ağzından çıkiverdiği olmuş mudur? Neden Michael'a pasta vermedim sanki? Ona bir pasta vermekle ne kaybederim - : çoğu zaman isteyene veriyoruz zaten, ama bir an geliyor ki, hayır diyoruz. Sabah sabah Michael'ı görünce, onunla şakalaşıyorum, sonra da gün ortasında yalan söylüyorum ona, sanki vereceğim şey patronun değil de, kendi malıymış gibi. Kimden yana olacağımı bir türlü bilemiyorum.

PETER : Kuzum, Gaston nerde? Neden gelip bizimle yemek yemiyor? Patlattıysak gözünü patlattık, kıçını değil ya.

PAUL : Uzatma, Peter - kavgaya bitti artık, sen barışmaya bak.

MICHAEL: Karı-kocalar bile barışamazken, barışmaya kalkmak bize mi kaldı?

PAUL : Bak, Michael, duygusuz kadının biriydi benim karım, hali vakti yerinde bir aileden geliyordu ama, duygu yoksuluydu kendisi. Böyle olması benim için daha hayırlı oldu, onun için boşuna bana acımaya kalkma.
(FRANK, ALFREDO ve MAX kendi aralarında gülerler.) Ne zaman biri hatıramızı sorsa, bizim işimize burunlarını sokuyorlar diye terslenirdi. Sen gül, gül bunlara, ama ben saatlerce oturup onun başka kadınları çektişirmesini dinlerdim. Onu adam etmek için ne yaptımsa, kâr etmedi. Neler denedim, neler - aah, sanki neden anlatıyorum sana bunları - al şu cenabet pastanı, al.

(Herkesin birbirinden utandığı bir sessizlik.)

ANS : En iyisi benim Amerika'ya gitmem.

EVİN: Amerikaya mı?

ANS : (aptalca sırtır, söyleyeceği şeyin KEVIN'i şaşırtacağına inanmaktadır.) Daha önce de New York'a gitmişliğim var benim.

EVİN: Öyle mi?

ANS : Hem de iki kere. ("NE sandın?" gibilerden başını sallar.) Bir gemide çalışıyordum. (Durur) Gemide yemeden attığın yediğinden çok oluyor. (Sözlerinin anlaşılması için bekler.) Karaya çıkmadan önce, yiyecek ne kaldıysa, denize atıyorlar. (Daha büyük laflar etmeye devam eder.) Koca koca tavukları Martılar var ya, işte her şey onlara yem oluyor.

EVİN: Ya New York, orası nasıl bir yer?

ANS : (Parmaklarının ucunu öper) New York mu? New York, dâst ist die schönste Stadt der Welt! Venn du ankommst - Limana girerken şehrin uzaktan görünüşü! Gökdelenler! Eğlence siteleri! Ve tabii Brodway, Broadway - Broadway diye bir yerin adını duydun mu hiç - New York'ta? (KEVIN ağzı dolu, "evet" anlamında başını sallar.) Harika şehir, harika!

EVİN : Duydum, evet.

ANS : (coşmuştur - "Elbette duyacaksın! " anlamında yüzünü buruşturur.) Sonra Kevin! o kadınlar! Sabahın üçünde! meyhaneler, gece kulüpleri! Nereyi canın çekerse, git! (Gene övünerek yüzünü buruşturur. Öbürleri, çaktırmadan, HANS'la alay ederler.) Güzel şehir, güzel! Bence bu lokantada pek iş yok...

EVİN : İş yok, ha?

PETER : (Bardağına su koymak için kalkar). Az zamanda sıcak yemek hazırlayıp servis yapmak önemli burda. Kaliteyi düşünecek vakit yok!

EVİN : Daha küçük lokantalarda bile uzun boylu uğraşıyorlar artık yemeklerin iyi olması için.

MICHAEL: (Bir sigara yakar) Neden uğraşsınlar? Acil önemli olan bu (parmaklarıyla para işareti yapar), bilmiyor musunuz!

KEVIN : Bilmem ki. İnsan küçük bir lokantanın iyi yemek yaparak da para kazana-bileceğini sanıyor doğrusu.

PETER : Elbette, elbette, dostum - ama gene de öyle bir lokantada yemek, yemek için avuç dolusu para vermek gerekir. Her şeyin başı para. Herkes para peşinde koşunca, sen de para peşinde koşuyorsun, ister istemez. (Çilgin-ca parmaklarını şaklatır) Para! Para! Para!

(O anda PETER FRANK'ın yanına gelmiştir. Birden içinden gelen bir dürtüyle elindeki bardağı FRANK'ın aşçı külahının üstüne koyar, sonra yavaşça gerileyerek oradan uzaklaşır ve ünlü kahkahasını atar.)

PETER : Frank!

(FRANK döner, dönünce de bardak devrilir ve sular dökülür. PETER daha çok güler.)

FRANK : (Peter'e bağırır) Bir gün bardağı taşıracaksın ama, bakalım • zaman gülen kim olacak. Gül bakalım sen!

PETER : Frank da hayatından memnun değil. (GWEN masaya yaklaşır). Ne var?

GWEN : (Bir elini MICHAEL'in omuzuna koyar, • da elini GWEN'in kalçasına) Balıkta kim var bugün?

MICHAEL : Beni seviyor musun?

GWEN : Baş döndürücü buluyorum seni. Balıkta kim var?

KEVIN : Ben.

GWEN : Tamam. Dört pisi istiyorum (çıkar).

PETER : (KEVIN'i yerine oturtur. Çünkü KEVIN ısmarlanan balıkları pişirmek için yerinden kalkmıştır.) Acele etme. Daha yemeğini bitirmedin. Müşteri bekleyebilir. Mr. Alfredo gibi yap sen de. Hiç bir şey onun canını sıkamaz. Burada çalışan bir işçidir Mr. Alfredo, patrondan da nefret eder. İşini çok iyi bilir ama, gereğinden ne fazlasını yapar, ne de eksikliğini. Mr. Alfredo tam bir İngilizdir - bak işte.

(Bu sırada ALFREDO sahnenin önüne gelir, kimsenin kendisine bakıp bakmadığını anlamak için çevresini kollar. Kimse ora bakmamaktadır. Bunun üzerine öngülünü kaldırıp sağ yanına bir şey saklar, sonra doğrulup bir şey olmamış gibi dişlerini karıştırmaya devam eder. MOLLY, FRANK'a yaklaşır)

MOLLY : Mr. Marango bir tavuk budu ile biraz sote istiyor.

FRANK : Mr. Marango'nun canı cehenneme. Ben şimdi yemek yiyorum.

MOLLY : (Çıkarken) Beş dakika sonra gelip alacağım.

FRANK : Bir lokma rahat yemek yedirmiyorlar burda insana.

MAX : Hey, duydun mu, dün gece Peter'i temizliyorlarmış az kalsın?

FRANK : O çocuğun adını anma benim yanımda. Deli o, deli, Bıktım o çocuktan - tam üç yıldır...

NICHOLAS : Öldürsünler! Öldürsünler! Hepsini öldürsünler! Pis Alaman! Hepsinden nefret ediyorum. Onlardan nefret ettiğim kadar kimseden nefret etmiyorum. Şimdi de idam cezasını kaldırıyorlarmış, gazetelerde okudunuz mu?

MAX : (Frank'a) Ne dersin, bu tasarı kanunlaşır mı sence?

FRANK : Ben nerden bileyim. Bir denemeye değer, her halde.

MAX : Sonra pişman olacaklar ana, bak şuraya yazıyorum.

: (Haklı olduğundan emin). Yani bir adam bir başkasını öldürmüştü, o da ölmeli.

MAX : (onaylar) Dişe diş.

NICHOLAS : Hem bizde elektrikli sandalye kullanılmalı. Asnak'da iş yok.

MAX : (Söyledikleri sözlerden büyük zevk duyacaktır). Hani bir kaç yıl önce casusluk yüzünden Amerika'da iki kişiyi elektirili sandalyeye oturtmuşlardı, hatırladınız mı? Sonahet şey çalıştırmıştada, herşeyi yeniden yapmaları gerekmişti. Kimbilir o gün görevli olan elektirikçi ne öğrenmiştir!

FRANK : Ne kullanmalarını istiyorsun peki, gaz fırınları mı?

MONIQUE- PETER'in yanından geçip sahnenin önüne gelir, PETER'in masasının yanında onu bekler. PETER yerinden fırlayarak MONIQUE'e yaklaşıyor. Her yemek molasında böyle buluşurlar.)

PETER : Beni affettin mi?

MONIQUE : Dargınlığa dayanmam, biraz sonra yumuşayıveriyorum.

PETER : Ben iyi çocuğum, biliyorsun. İzin günün ne zaman?

MONIQUE : Yarın

PETER : Demek yarın görüşüyoruz.

MONIQUE : Öyle.

PETER : Ne yapacaksın?

MONIQUE : Sabah alışverişe çıkacağım. Öğleden sonra berbere gideceğim, akşam da Astra'ya dansa.

PETER : Neden hep oraya gidiyorsun. Bütün cropular gidiyor oraya.

MONIQUE : Monty'yle birlikte gidiyoruz.

PETER : Bak, Monique. Bu gece konuş artık Monty'le. Beganmak istediğini söyle. Böyle hırsızlar gibi yaşıyamayız. Kötülük ediyoruz kendimize...

MONIQUE : Peter, burada ağma bu konuyu, ne olur. Daha söyleyemem kendisine.

PETER : Ama bunun için (eliyle kafasına vurur) zararlı oluyor. Kendi kendinize hakaret ediyorsunuz. Daha fazla bekleyemeyeceğin, bak görürsün. Bu Tivoli denen yere bayılıyorrum mu sanıyorsun ?

MONIQUE : Sus gindi. Sus. Neden hep böyle herkesin ortasında açıyorsun bu konuyu? Bir bağladın mı da, durmak bilmiyorsun. Monty'ye söyleyeceğin dediysen, söyleyeceğin elbet. Sabırlı ol biraz.

PETER : Sabırlı olayım ha? Ben? Artık bekleyemeyeceğin dediğin zaman bana inanmıyorsun, değil mi?

MONIQUE : Kendin bilirsin.

PETER : (Çaresiz) Ne yapmanı istiyorsun? Herkesin maskarası haline mi getirmek istiyorsun beni? Üç yıldır burdayım, üç...

MONIQUE : Amaan!

(Monique oradan ayrılır. Peter tam çileden çıkmak üzeriyken kendini tutar)

PETER : (Bağırarak) Auf geht's, İrlandalı. Bitir yemeğini artık. Auf geht's.

(Kevin duymazlıktan gelir, onun için Peter daha yüksek sesle bağırır.) Auf geht's İrlandalı, auf geht's.

KEVIN : Peki peki.

(Peter şarkısını söyler, bir yandan da Hans'ın ayağa kalkmasına yardım eder. Peter, Hans ve Kevin masalarının başına geçerler)

ŞEF : Frank, tamam mı?

FRANK : Tamam. Hadi bakalım, biraz çalışalım çocuklar.

ŞEF : Hadi Michael. Mongolis topla masayı.

MONGOLIS : Peki şef. (Herkes masasının başına gider. Şef Kevin'e yaklaşır)

ŞEF : Her şey yolunda mı?

KEVIN : Yolunda şef.

ŞEF : Yerin, eşyaların tamam ya?

KEVIN : Tamam şef.

ŞEF : Dur bakayım. (Kevin'in çalışmasını seyrediyor) Tamam ama daha çabuk, daha çabuk.

PETER : Daha çabuk, İrlandalı, daha çabuk.

HANS : Çabuk çabuk, çabuk çabuk.

PETER : Seyredin şimdi siz İrlandalı'yı, birazdan keşileri kaçır-
cak; hyah, hyah, hyah! (Peter'le Hans garkılarını söylemeye
başlarlar.)

KEVIN : Ananızdan izin aldınız mı evden çıkarken?

(Garsonlar mutfaka girmeye başlarlar, istedikleri yemekleri o
yemekleri yapan aşçıya ısmarlayıp geçirler. Sıcak tabak kısmın-
dan aldıkları tabakları kollarına dizip istedikleri yemeklerin
adlarını verirler. Servis başladıktan sonra daha çok sayıda gar-
son belirir. Önce bir, sonra öbür aşçıların önünde küçük kuyruklar
meydana gelir.)

MOLLY : (Hans'a) İki tane kotlet.

HANS : İki dana kotlet.

GWEN : (Peter'e) Dört morina... morina var değil mi?

PETER : Evet. Beş dakika sonra hazır.

WINNIE : (Peter'e) Üç kalkan.

PETER : Üç kalkan.

CYNTHIA : (Hans'a) Dört dana kotlet.

HANS : Dört dana kotlet! Ah, şekerim, şey... bir dakika! ben...
ben... ben... Hast du dir's überloggt? Gehen wir zu sammen
aus? Ich lade dich ein! Wir gehen ins Kino und nachher
tanzen. Willst du?

CYNTHIA : Hayır, gidip, pisi - balıklarına - alman - gerek. (Hiç
İngilizce bilmeyen biriyle konuşur gibi konuşur)

HANS : Oh Gott! Kotletlerim!

DAPHNE : (Frank'a) Üç tavuk budu.

FRANK : Üç tavuk budu.

HETTIE : (Nicholas'a) İki tavuk salatası.

NICHOLAS : İki tavuk salatası.

HANS : (Cynthia'yı seyretmekte olduğu için.) Ah, kotletlerim.

CYNTHIA : (Kevin'e) Önce sekiz pisi - şimdilik.

KEVIN : Sekiz pisi. Kıza bak, amma da çalışıyor.

JACKIE : (Gaston'a) Boş pirzola.

GASTON : Boş pirzola.

DAPHNE : (Nicholas'a) Üç Fransız salatası.

HETTIE : Ben daha önce geldim.

DAPHNE : Özel.

NICHOLAS : Üç Fransız salatası.

MOLLY : (Gaston'a) Altı biftok.

GASTON : Altı biftok.

MOLLY : (Michael'e) Dört sebze çorbası.

MICHAEL : Dört sebze çorbası.

GWEN : (Frank'a) İki tavuk fırın, soteli.

FRANK : İki tavuk fırın soteli.

CYNTHIA : (Hans'a) Bunlar benim dana kotletlerim mi?

HANS : Elbette. Dört kalbskotlett, yalnız senin için şekerim.

CYNTHIA : Sahi mi?

HANS : (Peter'e) Wunderbar! Peter, bak! Wie die geht! Wie die
sussieht, die ist genau meine Kragenweite!

PETER : (Şarkı söyleyerek) "Aşık oluyorsun gene."

KEVIN : Hey, Peter, başka pisi var mı?

PETER : Buzdolabında. (Çıkarken Kevin Daphne'ye çarpar)

DAPHNE : Önüne bak, İrlandalı.

PETER : (Hans'a takılmaya devam eder) "Aşık oluyorsun gene"

HANS : Aaaa Peter, kes artık! ich weiss nicht, was ich anstellen
soll! Bayağı iyi ingilizce konuşuyorum artık.

VIOLET : Dört morino. (Polliki Peter'da Hans'da duymamıştır.)

HANS : Ama onu görünce, bildiğim bütün ingilizceyi unutuyorum.

Violet : Dört morino. (Bolliki Peter'de Hans'da duymamıştır.)

HANS : Ama onu görünce, bildiğim bütün İngilizceyi unutuyorum.

Violet : Dör morino dedek!

HANS : (Violet'e) Sch sus, şekerim! (Peter'e) Ne harika kız değil mi?

(Violet gider.)

Monique : (Şef'e) Şef, sebze çorbasından şikayet var.

PETER : (Monique'e) Unutmayacaksın değil mi? sakın unutayım deme.

Monique : Neyi unutmayayım?

PETER : Ne yapıyorsun? ne dediğinin farkındamısın?

Şef : Michael, çorba ekşiymiş.

Monique : (Peter'e) İşine bak, işine bak.

(Monique o yana bakmazken Michael çorbayı bir kaseden başka bir kaseye boşaltıp yeniden kıza verir.)

Betty : (Alfredo'ya) İki rozbif,

Alfredo: Bir dakika, bir dakika.

Betty: Aa hazır mı?

Alfredo : Tabii hazır.

Peter : Mangolis, tabak.

Mangolis : Geliyor.

Gwen : (Peter'e) Benim morinolar hazır mı?

Daphne(Nicholas'a) Bir salata.

Vivvie : (Frank'a) İki sülün kızartma, şekerim.

Frank : Yavru! bitiyorum sana.

Bettie : (Hans'a) İki sosis.

Jackie (Alfredo'ya) Bir domuz resto. Alfredo :

Alfredo : Bir domuz resto.

Daphne : (Kevin'e) İki pisi. Aa, hangi cehennemde bu adam?

(Kevin'i bekler)

Hettiğ O: (Kevin'e) Üç kalkan ızgara.

Jackie : (Peter'e)İki morina

Peter : İki monina

DAPHNE : (Kevin'e) İki pisi. Hadi, İrlandalı, kimıldın biraz.

KEVIN : (geri gelirken). Vay, anam vay!

GASTON : (Oradan geçerken) Okso.

DAPHNE : (Kevin'e) İki pisi

MOLLY : (Hans'a) Dna kotletler hazır mı?

HANS : Ne sandın.

HETTIE : (Kevin'e) Üç kalkan ızgara.

KEVIN : Üç kalkan ızgara.

MOLLY : (Nicholas'a) Bir istakoz, bir jambon salatası.

NICHOLAS : Bir istakoz, bir jambon.

CYNTHIA : (Michael'a) Üç jambonlu.

MICHAEL : Üç jambonlu.

BETTY : (Gaston'a) Üç antrkot.

GASTON : Üç antrkot

ANNE (Paul'a) Meyvalı pastalarını hazır mı?

PAUL : Şimdi getiriyorum, sevgilim.

GWEN : (Nicholas'a) İki jambonlu salata.

NICHOLAS : İki jambonlu salata.

GWEN : İki kahve istiyorum, Annie'ciğim.

ANNE : Peki canım.

WINNIE : (Hans'a) İki dana kotlet.

HANS : İki dana kotlet... Hay Allah, Max, dana kotletle sosis.

MAX : Peki... tamam. (Hans'ın fırlattığı topseyi alır.)

GASTON : Max, biftokle koyun pizola gönder, çabuk. (Aşırı bir telaş içindedir) XXX

MAX : (Kızgı) Bir dakika, patlama.

GASTON : (Paniğe kapılmışçasına) Altı biftok ısmarladılar bile.

MAX : Ben ne yapayım yani?

GASTON : (Kimseye bakmadan söylenir) Herkes aynı bu ocnabot yerde

Daha işe başlamadan koca bir kuyruk oluyor önümde.

(Homurdanarak yerine döner)

WINNIE (Kevin'e) Bir pisi lütfen.

KEVIN : Bir pisi mi? Peki.

BETTY : (Frank'a) Bir tavuk fırın.

FRANK : Bir tavuk fırın.

HANS : Hadi Max.

Bettie O. (Kevin'e) İki som ızgara, var, değil mi?

KEVIN : Var. Beş dakika sonra hazır. Hadi, git şimdi..

JAKIE (Kevin'e) Bir alabalık ızgara lütfen.

KEVIN : Tama şimdi.

PETER : (Servis yaparken bir yandan da bağırmaktadır). Ha-ha! Hi-

Hi hi! Ho-ho! İşte geliyor!

HETTIE : (Nicholas'a) Bir tavuk, bir jambon salatası.

CYNTHIA : (Peter'e) Bir morina.

PETER : Bir morina.

WINNIE : (Michael'a) Bir hamburger.

MICHAEL : Bir hamburger.

WIOLET : Benim dört morinam hazır mı?

GWEN : (Hans'a) Bir dana kotlet.

PETER : (Violet'e) Ne zaman ısmarladın onları sen?

WIOLET : Beş dakika önce. Ben geldiğimde Hans'la konuşuyordunuz ya, hatırladın mı?

PETER : Hiç bir şey hatırlamıyorum. Beş dakika sonra gel. Sıra kind

WIOLET : Beni dinlemiyordun da ondan tabii.

PETER : SEN BANA Bir şey ısmarlamadın o kadar.

MOLLY : (Michael'a) İki sebze çorbası.

PETER : Sen beş dakika sonra gel - başka?

WIOLET : Bak sen!

GWEN : (Peter'e) Bir kalkan buğulama.

PETER : Bir kalkan buğulama.

BETTY : Hans'a) Üç dana kotlet lütfen.

HANS : (Taklit eder)) Üç dana kotlet lütfen.

ŞEF GARSON : Violet.

JACKIE : (Nicholas'a) İki jambon, bir istakoz salatası.

DAPHNE : (Anne'e) Üç meyvalı pasta.

HANS : (Betty bağında beklediği için) Heyin var... Kotletlerin pişmesini seyredecek değilsinys?

DAPHNE : Evet ama geçen sefer beklediğim.

HANS : Evt ama geçen sefer beklediğim.

BETTY : Sikarsın ama... Afedersin Harry. (Oradan geçmekte olan Şef garson'a söyler.)

WINNIE : (Gaston'a) Üç biftek.

ŞEF GARSON : (Şef'e) On dakika önce Violet dört morna ısmarlamış, morinolar hala hazır değil.

(KEVIN, GASTON ve MICHAEL seslenerek tabak isterler.)

ŞEF : Peter... Morinolar olmadı mı hala?

PETER : Yalan söylüyor yalan. Bana bir şey ısmarlanadı.

ŞEF : Hadi, hadi.

PETER : Bir morina, iki morina.

DAPHNE : (Anne'e) İki kahve.

PETER : Üç morina, dört morina.

(Tam Violet elinde tabaklarla masanın başından ayrılarken oradan geçmekte olan angelgs, Violeta çarpıp, tabaklar yere düşer.)

JACKIE : (Anne'e) Üç kahve.

VIOLET: Hay allah, ben ne yepsenmişim şimdi!

GVEN : Kondihi üzme şekerim.

VIOLET : Şuraya bak. Böyle çalışılır mı hiç? Ben alışık değilim böyle çalışmaya.

BETTY : (Michael'a) Bir sebze çorbası.

VIOLET : Hiç böyle bir yerde çalışmadım şimdiye kadar.

(Bunlar olurken kırılan tabak parçalarının toplanması için Şef, Frank'ı da Mangolis'i çağırır.

PETER: Kocanın şekerim, kocanın.. Genç işi bu, sen evine git artık evine!

HANS : (Peter'e) An kes sesini, kes artık.

(Peter Sof'in arkasından yüzünü buruşturur. Tehlike geçtikten ~~sonra~~ sonrada yeniden garbi söylemeye başlar. İşinin tam ortasında birden durur ve telaşla fırına koger. Peter'in hareketlerinde her zaman abartmalı, Shakespeare'in tiplerini hatırlatan bir yan vardır - soytarıllaktan hoşlandığı bellidir.)

GWEN : (Hans'a) Bir dana kütlet.

PETER : (Kevin'e) Eyvah yanıyor! Merina yanıyor! Hah-hah- ha! Yanıyor İrlandalı, yanıyor! Olmadı işte, olmadı! (Tavya yannış balıkla birlikte aceleyle yakındaki bir çöp tenekesine götürür. tavanın üstünü kağıtla örter.)Susss, susss ha hh hah ha .

HANS : (Kendi işiyle uğraşırken bir yandanda Peter'e seslenir.) Bak Bak bunu beğenmedim, iyi bir iş yapmadın, Peter, mein Lieber. Kötü, çok kötü. (Güler Kevin'i gösterir. Kevin'in önünde uzunca bir garson kuyruğu vardır.)İşler hızlandı, Değil mi İrlandalı?

KEVIN : Herif tuluatçı be!

HETTIE : (Kevin'e) Benim som oldu mu?

KEVIN : Senin neyin?

HETTIE : Som ızgara.

KEVIN : Kaç tane istiyordun?

HETTIE : İki

CYNHAEL : (Michael'a) Benim üç omlet neredo?

MICHAEL : Üç omlet.

DAPHNE : (Kevin'e) İki som.

JACKIE : (Kevin'e) Üç sardalya.

KEVIN : Peter, gel bana yardım et biraz, allahını seversen.

HETTIE : (Michael'e) İki sebze çorbası.

PETER : Kevin'e yardım edor) Hadi, İrlandalı, hadi. Sıra kimde?

DAPHNE : İki som.

PETER : Tamam

BETTY : (Hans'a) Benim dana ketletler.

HANS : Geliyor.

PETER : Sıra kimde?

JACKIE : (Peter'e) Üç sardalya.

BETTY : (Hans'a) Hadi, istakez suratlı, hadi.

HANS : Ne demek - istakez suratlı.

PETER : Evet? Sıra kimde?

WINNIE : (Peter'e) Üç pisi.

HANS : (Betty'e) Ein, zwei, drei.

PETER : (Winnie) Bir, iki, üç,

BETTY : (Peter'e) İki pisi.

(Peter, Kevin'e yardım ederken, o farkında olmadan aşağıda ismar-
lanan yemekler masasında birikir.)

MOLLY : Bir kalkan.

GWEN : Bir pisi buğulama.

CYNTHIA : İki morina.

MOLLY : Hadi Peter.

(Peter acele masasına döner, savaş alanına giden neşeli bir soy-
tarı gibi gülmektedir.)

PETER : Şuna bakın, ha-ha-ha günaydın bayanlar - evet, sonra...

MOLLY : (Peter'e) Bir kalkan. (Peter kalkanı Molly'e verir ve "Evet,
evet, sıra kimde, vb." diye bağırır.)

GWEN : (Peter'e) Bir pisi buğulama.

JACKIE : (Frank'a) Üç tavuk but.

FRANK : Üç tavuk.

KEVIN : (Peter'e) Limonum bitti.

PETER : (Hiç umursamadan) Kes birkaç limon öyleyse. Evet, başka?

KEVIN : Pekşu tahtanı ver bari. (Peter'in taburesinin üzerinden
tahtayı almaya davranır.)

PETER : (İşini bırakıp Kevin'in üzerine atlar ve tahtayı kapar. Nut-
fakta artık herkes kendi bağının çarosına bakmak zorundadır)
Yoo, dostum, yoo. Tabak odasında, tabak odasında. Git, kendine
ordan bir tane al. Bu benim tahtam, bana lazım.

KEVIN : İki dakikada veririm, canım.

PETER : (Eliyle gösterir) Bak, tabak odası orda. (Sözlerini pekiştirmek
için elini tahtasının üzerine koyar, bekleyen kızlardan birine)
Sen ne istiyorsun ?

KEVIN : (Tabak odasına giderken) Biraz daha insan gibi konuş, anladın mı

PETER : Vakit yok, vakit yok. Başka?

CYNTHIA : (Peter'e) İki morina.

JACKIE : (Nicholas'a) Bir peynir salatası.

VIOLET : (Nicholas'a) Bir jambon salatası. (Ağlamak üzeredir)

BETTY : (Gaston'a) Bifttekler hazır olmadı mı?

VIOLET : (Annie'e) Bir meyvalı pasta, iki kahve.

GASTON : (Betty'ye) İyi ki geldin.

BETTY : Kusura bakma.

DAPHNE : (Frank'a) İki tavuk fırın.

FRANK : İki tavuk fırın.

WINNIE : (Alfredo'ya) İki dana rosto makarnalı olsun.

JACKIE : (Michael'e) Bir karidesli omlet.

MICHAEL : Bir karides.

GWEN : (Alfredo'ya) İki rozbif.

ALFREDO : İki rozbif.

MOLLY : (Kevin'a) İki dil.

CYNTHIA : (Kevin'a) Üç pisi.

DAPHNE : (Gaston'a) İki kuzu pirzola.

HETTIE : (Michael'e) İki sebze çorbası.

MONIQUE : (Peter'e) Dört morina.

PETER : Ne ?

MONIQUE: Violet'in morinoları.

MOLLY (Kevin'eli): Bu da hiç verinde durmuyor.

PETER: Sonra beni bekle.

MONIQUE: Olur.

CYNTHIA (Kevin'e): Hadi, İrlanda'lı benim nisileri ver.

PETTY (Michael'a): Bir sebze corbası.

PETER (Monique'e): Çıkıp bir dolaşırız ha.

MONIQUE: Olur, dolaşırız.

MOLLY (Cynthia'ya): Bir şey değil bahsislerden olacağız.

GIVEN (Hans'a): Dört dana kotlet.

HANS: Dört dana koklet.

MOLLY (Kevin'e): Benim dil nerde sekerim.

KEVIN (Geri gelir): Bir dakika bekleseniz patlar mısınız?

MOLLY (Kevin'e): İki dil tava.

GWEN (Peter'e): İki dil.

BETTY (Michael'e): Üç hamburger.

CYNTHIA (Kevin'e): Üç nisi, burada nefes almaya bile vakit yok, görüyorsunuz ya.

KEVIN: Aman Allahım tımarhane burası.

MICHAEL: Üç hamburger.

NICHOLAS: Tabak.

MONGOLIS: Geliyor.

KEVIN: Yahu, hepiniz iyice aklınızı kaçırdınız, nedir!

(Artık garsonlar mutfakta daireler çizerek dönerlerken istedikleri yemekleri yüksek sesle ısmarlarlar. Fırımların çıkardığı uğultu ettikçe artar, ısıklar ağır ağır kararır. Yemek isteyenlerin sesleri ve gidip gelmeleri karanlıkta da devam eder. Sonunda sahne ara-oyun için boşaltılıp hazırlanmış olur.)

Yazar burada oyunun ara verilmeden sürdürülmesini istiyorsa da, tiyatrodaki büfelerin para kazanma hakkına da saygı duymaktadır.)

ARA OYUN

Bir gitar eli'inde ısıklar yavas yavas yanar.

Öğleden sonra mola vaktidir. Fırınların gürültüsü varı yarıya azalmıştır. PAUL ile RAYMOND kendi köşelerinde çalışmaktadırlar. Öğleden sonra kalıp çalışmaya karar veren yalnız bu ikisidir. Kevin tahta bir sıraya boylu boyunca uzanmış yatmaktadır. Çok yorgundur. DİMİTRİ ağır ağır yerleri süpürür. PETER bir sıraya oturmuş MONİQUE'i beklemektedir.

HANS ise bir köşede oturmuş Almanca "Ah günahkar adam" şarkısını söylemektedir. Gitar çalmaktadır.

KEVIN: Bittim! Hapı yuttum! Pistim, pistim! İsterseniz akşam yemeğine beni verin müsterilere!

PAUL (Yemek ısmarlarcasına) İki porsiyon haslanmış İrlanda'lı ver, garnitürü bol olsun!

RAYMOND (O da yüksek sesle): İki kızarmış domates koy kulaklarına, başında patatesle süsle, fazladan bir porsiyon da bezelye koy yanına.

KEVIN: Salçası da benden olsun. Saka bir yana ama, farkında mısınız? Bin beşyüz müşteri geldi, onların yarısı balık ısmarladı. Bende ki sansa bakın ki Cuma günü başlamak varmış işe kaderde.

RAYMOND: Yok dostum, yok burası her gün böyle.

KEVIN: (Doğrulur): Şu halime bakın. Sırılsıklam olmuştum. Su cekete bakın. Sıkısan suyu çıkacak. Ter değil bu. Hiç bir insan bu kadar terleyebilir mi? (gene otardağı yere çöker)

Kevin oğlum kalırsan ölün çıkar burdan. Benden sana söylemesi, bu dost sözünü yabana atma, hemen tüy burdan. Bak daha ~~xxx~~ gençsin, bosuna harcama bu günlerini! Normal bir insana göre değil burası nalları dikeceksin beni dinlemezsen.

DİMİTRİ: Hey, İrlandalı ne yakınıp duruyorsun bu lokantadan. Başka yerler sanki daha mı iyi? Bir sürü insan gelip gidiyor gürültü patırtı. (sesler ve hareketlerle lokantanın telaşını anlatmaya çalışır.) Ne için? Soununda kimi tanıyorsun. Biriyle dost oluyorsun, hayatın boyunca onun dostu kalacağını düşünüyorsun, ama buradan çıkar çıkmaz-püf! her şeyi unutuyorsun neden bu mutfağa çatıyorsun.

PETER: Çok akıllı bir çocuksun sen Dimitri.

DİMİTRİ: Sen de cenabet soytarının birisin. Seninle konuşmak gelmiyor içimden

KEVIN: Yoo, yoo şu gaston hikayesine başlamavalım gene Bütün sabah Peter Gaston'un gözünü nasıl morartmış onu dinledim. Şimdi paydos saati, kavgayı barakın da kafamızı dinlelim. Duyuyor musunuz? Ne güzel değil mi sessizlik? Hiç bir şeye benzemiyor, aah! (kıvıldır) Hay Allah! kendi terimin içinde boğuluyorum. Ne boktan bir ölüm değil mi?

DİMİTRİ (PETER'E) Sersem cenabet sen de!

(Peter eline karton bir kutu alıp dimitrinin başına geçirir. Dimitri kutuyu öfkeyle başından alıp tam Petere fırlatmak üzereyken Peter'in başını ellerinin arasına alması öylece oturduğunu görür. Onun üzerine, bir sigara tabakası çıkarır Peter'e bir sigara sarmaya başlar. Kağıdı diliyle islatması için Peter'e verir, sonra alıp sigarayı sarmaya devam eder ve Peter'e verir.

PETER:Hey İrlandalı, hani burayı pek beğenmemiştin. Neden evine gidip bir güzel uyku çekmiyorsun?

KEVIN:Ev dediğin, bur oda bir yatak ve birde duvara asılı meryem ana resmi. O resim de hiç yerinden oynamayacağına benzer.

PETER:Burası gibi. Bu yer de bu lakanta da bir yere kimli-dayacağına benzemiyor. Sen gidince de ben gidince de, Dimitri gidince de bu mutfak hep burda kalacak. Biz öldükten sonra bile o kalacak ha İrlandalı, ne dersin? Günde sekiz saat çalışıyoruz burda, çalışıyoruz da ne oluyor? Hiç elimize bir şey mi geçiyor? İşte mutfak işte sen. Sen ve Mutfak. Ne senin mutfak için bir anlamı var ne senin mutfak için. Dimitri haklı aslında bu mutfağa ne çatıp duruyorsun? Ya bürolara, fabrikalara ne demeli? Ha İrlandalı söyle bakalım?

KEVIN:Ne yani bir sabah geldiğinde burayı yok olmuş görmek mi istiyorsun?

PETER:Yalnız bir sabahçık. Düşün bir kere mutfak yok olmuş. Bütün bunlar yok olmuş.

KEVIN:Sen de bir güzel işsiz kalırsın.

PETER:Ölür müyüm yani?

KEVIN:Seni ırgalamıyor demek?

HANS:Du traumst schon wieder.

PETER:Benim için hayal kuruyor diyor?

(Peter kalkar, mutfakta aylak aylak dolaşmaya başlar. Bir çöp kutusunun kapağını kaldırır, bir eline de uzun saplı bir keçe alır, bunları kılıç ve kalkan gibi kullanarak Raymond'a saldırır. Raymond da bir yumurta çırpma teli kapar. Bir kaç saniye süren bir düello seyrederiz. Peter teslim olmuş gibi ellerini havaya kaldırır.

PETER:Ya! Savaş! Siz de böyle savaş oyunları oynarmıydınız teneke kapaklarıyla? Ben oynardım. Ya! Hos bir şey değil, değil mi? İrlandalı. Savaş? Sözde savaş oyunlarıyla oynayarak büyüyen çocuklar büyüyünce barışçı olurlarmış. İş o kadar basit değil, ne dersin. Ben hiç hoşlanmazdım savaş oyunlarından. Bizim bir arkadaş grupları vardı, hep şatolar, kulübeler, kamplar gılan kurardık, biz.

(Bunları söylerken Peter eline iki çöp tenekesi alır, bunlardan birini ocağın köşesine, öbürünü de kendi sıcak tabak ~~kışkış~~ masasının köşesine koyar, bunların üzerine uzunca birer kap, kapların üzerine de iki saplı tencere yerleştirir. Sonra Dimitrinin süpürgesini alır bunların üzerine kor, tencerenin saplarına da birer kurulama bezi asar. Sonra gözü sefin masası üzerindeki çiçek vazosuna ilişir.

Çiçeklerin en büyüğünü seçip alır,kalanları Paul'a verir. kendi çiçeğini tencerelerden birinin sapındaki deliğe geçirir.Arkası seyircilere dönük olarak eserini seyreder.

PAUL:Çok güzel ne bu böyle?

PETER:Benim zafer takım bu, ben de...bende(uzun saplı bir kepçeyi kılıç gibi eline alım, ve selama durur.)Ben de ein grosser Deutscher Ritter)

HANS:Hey Peter-weist du noch?

(Burada Hans gitarla"Horst Wessel" şarkısını çalmaya başlar.Peter kaz adımlarıyla takın altından geçerken Paul da onun ve Hans'ın üzerine elindeki çiçekleri atar.)

KEVIN:(Şarkı söyleyerek.)Cumhuriyetçi İrlanda Ordusu her şeyi perişan etti,doğrusu.Yani bu çılgınlık değil de ne şx şimdi?

PETER:Sence çılgınlık mı bu?

KEVIN:Değil mi yani?Çocuklar oynar böyle oyunları,yalan mı?

PETER:Biri oyun diyor.Öbürü de hayal.Boş yere vakit öldürüyorum size göre.Oyun oynamak nedir,bilir misiniz siz?Hayal kurmak nedir?Kim olduğunu unutup olabileceğini olmaktadır.Bir adam hayal kurarken büyür daha büyür,daha iyi bir insan olur.Siz aptallık mı diyorsunuz buna?

HANS:Du bist zu alt,Peter!

PETER:Hayır, hayır yaşlı değilim hiç bir zaman da yaşlı olmayacağım.Böyle laf etme bana.Yaşlıymışım, ancak, öldüğü zaman yaşlı sayılır insan.

HANS:Aha, udd du glaubst wir haben hier zeit zua tröumen,

PETER:Var ya!Hayal kurmak için zaman olmaz mı hiç?Hayal kurmak istiyorum ben.Herkes hayal kurmalı hiç değilse hayatında bir kere.Hey, İrlanda'nı sen bir hayal kur,bakalım nasıl hayal kuruyorsun.

KEVIN:Sen oyununa bak,Peter.Beni hiç karıştırma.Benden g geçmiş artık.

PETER:İnsan ne zaman insan olmaktan çıkar biliyor musun?Çocuk olmaktan utandığı zaman.Sen öylesin işte,İrlandalı Çocuklaşmaktan utanıyorsun.Neden utanıyorsun sanki?Hepimiz dostuz burada.Hadi bir fırsat bu senin için,bir hayal kur bakalım.

KEVIN:Çok lütfkarsınız

PETER:Hey,Paul,raymondo,Dimitri,birakınışinizi bir dakika Daha çok vakit var.Gelin buraya.Şimdi hapimiz hayal kurabiliriiz.Kimsa kimseye gülmeyecek,birbirimizi hem seviyor,hem de koruyoruz.Şimdi içimizden birisi kurduğu hayalı anlatsın bize, başka kimseye değil.Bakın fırınlar kısık,müşteri yok,Marango yok,her taraf sessiz.Tanrı bir fırsat vermiş bize,bir daha elimize geçmez böyle bir fırsat,onun için başlasın birışı. Kim başlamak istiyor?Dimitri,sen,hadi sen başla.

DİMİTRİ:Ne burda mı?~~Ne burda mı~~ her yanı demir, çöp tenekesi, isli duvarlarla çevriliyken mi?

PETER:Uydur canım?Tut ki bunlar çöp tenekesi değil de kocaman bir takı.Duvarlar gökyüzü demirler de deniz kıyısında bir kayalık.Masalar & ül fidanları,fırınların uğultusu da rüzgar.Şu ışıklara bak,Dimitri,yıldızlar bunlar,gökteki yıldızlar.

HANS:Peter, du verschwendest deine zeit!

PETER:Ne olmuş yani?Ne olur boşuna vakit harcarsam?İyidin arada bir kendini koyvermek.Daha altmış yıl yaşayacağıma göre,bir kaç dakikamı boşa harcamışım ne çıkar.'Dimitri azıcık hayal kursana bize, neler geliyor gözünün önüne.

DİMİTRİ:Küçük bir,nasıl diyorlar,küçük bir şey...ev gibi ama...

PAUL:Kulübemi?

DİMİTRİ:Değil.

PAUL:Atölye mi?

DİMİTRİ:Hah evet, iyi bildin.İçinde de bir sürü alet-~~edat~~ edavat bende onlarla radyolar belki de televizyonlar yapıyorum,sonra...

PETER:Ah!Yok yok aptal çocuk, öyle değil, o senin merakın radyo yapmak filan.Asıl yapmak gerçekleştirmek istediğin şey değil.Daha büyük daha esaslı hayaller kursana Dimitri.

DİMİTRİ:Olmuyor, olmuyor Peter.İstiyorum ama başka şey gelmiyor gözümün önüne.

PETER:Zavallı Dimitri hey İrlandalı sen, hadi sen kur bakalım hayallerini.

KEVIN:Ne yani İrlandalıyım diye size aksama kadar masallar uyduracağımı sanıyorsanız, aldanıyorsunuz.

PETER:Yok yok nasıl değil sahici hayal insanlarla ilgili.

KEVIN:Ama ben insanlarla ilgili hayal kurmam ki.

PETER:Ne hayali kurarsın peki?

KEVIN:Uykuyu uyumayı hayal ederim ben.Herkes uyuyup rüya görür ben se uykuyu düşlerim

PETER:Ne oldu size böyle,Hans ya sen neyin hayalini kurarsın?

(Hans önce cevap vermeyecekmiş gibi şarkı söylemeye devam eder sonra)

HANS:Para,altın Peter.Altın, param olunca, dünyanın en iyi insanıydım ben.Eli açık bütün dünyayı seven birinsan.Ben paranın hayalini kurarım,Peter paranın paranın.(Şarkısına devam eder.)

PETER:Şarkı söylerken nasıl oluyorda paranın adını ağzına alabiliyorsun,Hans?

HANS:Hayal kuruyorum.mehr Lieber hayal.

PETER:Ya sen Raymondo.

RAYMONDO: Ben mi? Ben kadınları görüyorum hayalimde.

PETER: Ne tip kadınları? İri yarı mı? Ufak tefek mi? Güler yüzlü mü? Esmer mi sarışın mı? Nasıl kadınları?

RAYMONDO: Bir tipten başka kadın da var mıymış?

PETER: Yazık Raymondo yazık senden bunu beklemezdim ya sen Paul.

PAUL: Sen bana bir iyilik et de kes bu hikayeyi.

PETER: Böyle ne olur.

PETER PAUL: Hayır (yuğusar) Bak Peter, Sana iki çift laf edeceğim. Açık konuşacağım seninle. Böyle konuşursan kızmazsın bana değil mi? Tamam şimdi sana apaçık söylüyorum işte.

Senden hiç hoşlanmıyorum? Dür bi dakika sözümü bitireyim.

Bence domuzun birisin sen. Zorbasın, kıskançsın üstelik.

Aklın başından gidiyor çalışırken. Her zaman biriyle kavga çıkarıyorsun. Anladık! Ama şimdi herkes sessiz, fırınlar kısık,

çalışmaya bir süre ara vermişiz. Ben de seni yavaş yavaş tanımaya başlıyorum şimdi. Gene de domuzun biri gibi

görünüyorsun gözüme. Ama su anda okadar korkunç bir domuz

değilsin. İşte benim hayal ettiğim şey de bu. Bir dost,

bir arkadaş. Bir an için dinlendiriyorsun beni, sessizlik

yaratıyorsun çevremde, Bu çılgın mutfak ortadan kaldırıp

Dostluklar kurabileceğim bir ortam yaratıyorsun-şimdi

ben de düşünmeye başlıyorum-belkide domuz sandığım insanlar

aslında o kadar domuz değiller.

PETER: Demek domuz gibi geliyor insanlar sana, ha?

PAUL: Bak sana bir şey daha söyleyeceğim. Dimitri de haklı

dünya mutfaktan geçilmez olunca, o mutfaklarda domuzlarla

doluyor tabii. Oturduğum evin bitişiğinde bir otobüs şöförü

komşum var. Hoxtonlu bir adam, benim yaşımda, evli, iki ço-

cuklu. Sabahları bana günaydın der. Ben de onun hatırlarını so-

rarım, çocuklarına şeker meker-veririm. Bütün ilişkimiz bu

kadar. Nedense daha fazla konuşmaktan korkan bir hali var.

Allah saklasın, ya o ndan bir şey istemeye kalkarsam.

Onun için ikimizde birbirimizden bir şey istemiyoruz. Der-

ken bir gün otobüs ~~xxx~~ işçileri grev yaptılar. Bizim kom-

şu da bes hafta çalışmadı. Her sabah kendisine, "Aman sıkı

dur, arkadaş, sonunda siz kazanacaksınız," diyordum. Onu vü-

reklendirecek birşeyler söylüyordum. Davasında onu destek-

liyordum. İşe gelmek için daha da erken kalkmam, yola çıkmam

gerekliyordu ama, olsun, komşu değilmiyiz! İkimiz de işçiyiz.

O da memnun oluyordu bundan, sonra, bir pazar sabahı, barış

içinde bir yürüyüş yapılacaktı. Böyle şeylerin bir işe yarayacağına pek inanmam ya, günde katılıırım. Çünkü bu dünya in-

sanın istediği zaman sesini yükseltmesi gerektiğine inan-

nırım. Ertesi sabah bizim komşu karşıma çıkıp bana ne dese

beğenirsiniz? İyi dinleyin bunu, iyi dinleyin.!. 'Dün babah-

ki obarış yürüyüşünde sen de var mıydın? diye soruyor bana.

Bende, evet, diyorum.

Dünkü barış yürüyüşüne ben de katıldım.O zaman dün bana diyorki.(Sana bir şey söyleyeyim mi? Tepelerine bir bomba sallandırmalıydı ki hensinin vazık ki yanlarında çocukla da vardı.) diye devam ediyor,(Yoksa gerçekten bombalamalıydı hepsini.)Neden bu kadar sinirlenmiş bizim komşu.Biliyor musunuz?Yürüyenler trafiği tıkanmış,otobüsler her zaman ki kadar hızlı gidememişler de, ondan.Şimdi bu adamın bana hak vermesini filan istediğim yok, yaptığım işte benimle aynı fikirde olmasını da beklemiyorum, beni asıl korkutan bu adamın bir an için bile komşum beni nasıl desteklediği, belki kim bilir belki onun inandığı şeyinde haklı bir yanı vardır diye durup düşünmemesi.

Mendisiyle bir konuşayım bakayım dememesi. Ama nerde! Otobüsün yolunu mu tıkadılar, atıver öyleyse bombayı hensinin tepesine,deyip çıkıyor işin içinden.Hele gözlerindeki nefreti görseydiniz sanki çocuğunu öldürmüşüm ben.Hayvana benziyordu insandan çok.İşin en korkunç yanı da bu bir duvar işte,kocaman bir duvar bunun gibi milyonlarca insanla aramızda bunun sonu nereye varacak ?O düşündürüyor beni.İnsan ne yapabilir, ne yapmalı?Çevreme bakıyorum sonra,bu mutfağa, fabrikalara, binlerce büronun bulunduğu o koskocaman işhanlarına, orada çalışan insanlara, bakıp bakıp hay Allah! diyorum.Hay Allah!Hay Allah! Sana katılıyorum, Peter belki de en iyisi, bir sabah kalktığımızda bütün bunların yerlerinde yeller estiğini görmek.Ama o zamanda pasta yapamıyacağım aklıma geliyor. Fabrika işçisi de lokomotif yapmayı, otomobil yapmayı bırakacak mı?Madenci kömürü olduğu yerde mi bırakacak?

(Sessizlik) Sen bana cevap ver bakalım.Sen en çok neyi hayal ediyorsun?

KEVIN:Sus pastacı!sus! bak, her şey ne kadar sessiz.Sen de yavaş konuş.(Hans kırmızı çiçeklerden birini Paul'a atar.Uzun bir sessizlik Hans daha önce gitarını kesmişken şimdi yeniden gitarını çalmaya devam eder.Fırınlarda haftıdan homurdanmaya devam ederler.Paul çiçeği yakasına * takar)

PETER:Ben size hayal kurun diyorum.Siz bana kabuslarınızı anlatıyorsunuz. R

PAUL:Ben hayal kuruyordum.Eğer kabusa benziyorsa suç bende mi?

DİMİTRİ:(Birden ayağa fırlayarak.)Burası birleşmiş milletler, tamam mı?Büyük bir konferans toplanıyor.Rusya burda,Amerika,Fransa, İngiltere-Evet Almanya hepsi burda bir yarışmaya girmişler.Sanki bütün savaşlar bütün anlaşmazlıklar bitmiş.Herkes yerine yurduna dönmüş. Bize de yapacak iş miş kalmamış.En güzel hayali kurana bir milyon dolar verilecek.Raymondo her gece başkibir ka-

dın istiyor.Ben bir tamirhane istiyorum.Paul bir dost istiyor.İrlandalı uyuyabileceği bir yatak.Hans dersiniz sadece bir milyon dolar istiyor.Büyük bir fırsat bu.Haydi Peter, büyük bir hayal kur sen de.

PETER(Çevresine bakar):Bütün burlar yok oluyor değil mi?

DİMİTRİ:Sen öyle söyledin.Bir sabah buraya geliyorsun, yani bu sokağa,bir de bakıyorsun ki mutfak yerinde yok. Sonra çevrende başka mutfaklar aramaya başlıyorsun,ama bir tane bile bulamıyorsun.Ne yapmak isterdin o zaman? Birleşmiş Milletler bilmek istiyor.

PAUL:Hadi Hadi!

PETER:Sus, sus!

(PETER kendi başlattığı bu oyunda sıra kendine gelince birden ne yapacağını bilemez ve utanır, güler.

PETER:Yapamıyorum,yapamıyorum.

(Monique gelir.Peter her şeyi unutup,yanıp tutuşan aşık ve heyecanlı çocuk haline döner.)

MONIQUE:Hazır mısın?

PETER:İsin bitti mi?Geliyorum, geliyorum.Hey İrlandalı, biraz sonra yeniden çalışmaya başlayacaksın.Git evine, üstünü değiştir.Zatürrie olursun yoksa.(heyecanlı)Auf geht's, auf gets!

(Çılgın Peter Moique ile birlikte telaşla çıkar.Öbürleri kalırlar.Gitar ve fırınların boğuk sesi duylun.)

DİMİTRİ:(Peter'in arkasından seslenir)Budala!Koca budala! Biz de senin söyleyeceklerini dinlemeye hazırlanıyorduk.

PAUL:Ne buluyorsun bu adamda, anlamıyorum.

DİMİTRİ:Ben de bilmiyorum, doğrusu.Koca budala!

KEVİN:Ne budalası.Yanardağ,herif,yanardağ!Ben gideyim. (Kalkar)

PAUL:(İşinin başına döner)Hayal mayal kuramadı ama.

KEVİN:Bütün bunlar deli saçması,bana sorarsanız.Benim aklımın ermediği işler.Peter denen o adamın neme biri olduğuna da aklım ermedi.Hem barışkan, hayal kurmaktan söz ediyor, hem de limon kesmek için tahtasını isteyince git kendininkini al diyor.Hayal kurmakmış!Hadi hoşça kalın. (KEVİN çıkar Hans hala gitar çalmaktadır?Dimitri ortalığı süpürmeye devam eder.)

PAUL:(Dimitri'ye)Peki öyleyse sen söyle bakalım,neydi bütün o konuştuklarımızın anlamı?Ben kendi sözlerimi kändem bile anlayamadım.

DİMİTRİ:Ben ne bileyim.

Bazen bir takım olaylar olur, kimse nedenini bilemez derken başka birşey olur,insan her şeyi anaçık görür. Peter budala filan değil.Sen de budala değilsin.İnsanların kafası durmadan çalışmıyor.Durmadan.İnan bana.

(Dimitri yerleri süpürmeye devam eder.Hans şarkısını bitir-

rir, kalkar. Otilerek selam verir., gitarını omuzuna atar ve çıkar. Bundan sonraki sahnede ikinci vaktinin geçişini belirtmek için hareketler son derece ağırlaşır.)

PAUL:Günün en iyi saatleri.

RAYMOND:Onlar ödince, ben de işi vavaslatıyorum.

PAUL:(Dimitriyeş bir sigara izmariti atar.)Al sana bir parça çöp daha.Günün en uzun süren zamanı, değil mi?

RAYMOND:Nicholas'an masasından aldığı şeyleri Paul'a verir.) Domates? Havuç? Hiyar?(Paul hiç birini istemez.)Evet, günün en uzun zamanı.

(MANGOLİS girer dimitri sırayı, masayı ve Peter'in yaptığı tak'ın bir bölümünü kaldırır.Aksam olmuştur.Mangolis bir Yunan havası tutturmuştur.Gaston arkasında Nikelasa giren, dördü el ele tutuşarak dans ederler...)

(İKİNCİ BÖLÜM

(...Dansın sonunda Dimitri yerdeki bir karton kutuya futbol topuymuş gibi bir tekme atar; o sırada içeri girmekte olan Michael kendisine pas verilmiş gibi topu alır.)

MICHAEL:Evet, top gene sahaların essiz sol-içi Michael Dawson'un ayağında.Bakalım bu büyük fırsatı kaçırarak mı? Yoksa Arsenal'in ünlü beklerini tek başına geçecek mi? Geçiyor, geçiyor!Evet!Wills'i geçti,MacGullough'u geçti, Young'u Dawson**~~böyle~~** ~~besin~~ ~~gözü~~ ~~de~~ ~~attı~~.geçti şimdi sütunu çekmek üzere, çektı! -ve gol, gol, Wool! Evet Michael Dawson böyle besinci golünü de attı.Durum Leyton Orient on sekiz,Arsenal sıfır.Müthiş bir maç,sayıp seyirciler! Müthiş bir oyuncu!Şuruya bakın, saha tam bir savaş alanına döndü- her yer kan kokuyor.

(Montique kapıyı çarparak girer ve yemek salonuna geçer, çok kızgındır.)

PAUL:Bak sen,Oysa çıkarken bayağı keyfli idiler.Ya sen Michael, iyi vakit geçirdin mi?

MICHAEL:Ne demezsin!Saint James Parkına gittim.Çimlerin üzerinde güneşlendim.Biraz de kestirmişim.Ah,aah ne kızlar vardı, ne kızlar!Haa,Nick'le Daphne'yi gördüm parkta.

PAUL:Aferin sana.

MICHAEL:Sandal gezintisi yapıyorlardı gölde.

RAYMOND:Aman ne göz yaşartıcı bir manzara!Ah,aaah!

MICHAEL:Kürekleri Nick çekmiyordu ama!Siz talihtlisiniz doğrusu,öğleden sonra mola verip yeniden işe dönmüyorsunuz.

PAUL:Buradan memnunsun sanıyordum.

MICHAEL:Sabah işe gelmek değil bana koyan,ben öğleden sonra işe dönmekten hoşlanmıyorum.Ama koca Alfred öylemi ya?Bak-sana, girsin, çıksın,pisirsin, servis yapsın-hiç birine al-dirdiği yok.

(Alfredo içeri girip doğru isinin başına gitmiştir. Arkasından Peter girer. Ama bir türlü masasına oturamaz.)

ALFREDO: Hadi, Peter, işinin başına otur, çalışmaktan insana zarar gelmez. Hadi, gel sana biraz kuvvet sürubu vereyim.

PETER: Benim yaptığım tak ne oldu? Kim bozdu. Kim kaldırdı tak'ımı? Birlikseydiniz Marango'da görseydi.

(Gaston elindeki çöpleri bir çöp tenekesine boşaltmaktadır.)

PETER: (Gaston'a) Dokunma ona!

(Alfredo Peter'e yaklaşıyor. Bu konuşma sırasında ötekiler girerler.)

ALFREDO: Hasta filan değilsin, değil mi?

PETER: Kim bilir. ~~Bax~~

ALFREDO: Ağrı, sızı var mı bir yerinde?

PETER: Hayır. Bak Alfredo.

ALFREDO: Çok iyi. Bütün dişlerim tamam mı?

PETER: Evet

ALFREDO: Çok iyi! Kaldığın ev iyi mi?

PETER: Evet

ALFREDO: Ne diye sızlanıp duruyorsun öyleyse?

PETER: Alfredo sen iyi bir açgözlü değil mi? Sabah gelir gelmez doğru isinin başına geçersin, kimseye bir şey sormadan kimseye bir şey söylemessen. Hepimizden önce işe başlamaya hazırsındır, Hiç telaşa kapılmazsın. Peki, söyle bana, burası iyi bir lokanta mı?

ALFREDO: (Gizli bir alaycılıkla.) Adamına göre değişir. Mr. Marango için fena bir yer sayılmaz doğrusu.

MICHAEL: (Peter'e yaklaşıyor) Peter, bir sigara verir misin?

(Peter sigara verir. Michael onları dinlemek için kalır.)

ALFREDO: Ben yasını başını almış bir adamım, Benden geçti artık. Yalnız şunu da bil ki, iyi yemekler yaptığım yerler de de çalıştım bir zamanlar. Ama artık her yer bir benim için. Şimdi yalnız para için çalışıyorum.

MICHAEL: Çok doğru! Peter, bir kibrit lütfen.

PETER: (Michael'le konuşur ve kibrit arar.) Sen burdan memnunsun değil mi?

MICHAEL: Fırınlara var ya.

PETER: Yok, kibritim kalmamış.

MICHAEL: İşte bu fırınların sesine bayılıyorum. Nick, kibritin var mı?

(Nicholas Michael'e bir kutu kibrit atar.)

PETER: Budala! Fırınlara sesine bayılıyormuş! Bütün gün önünde dikilip duruyoruz o fırınların! Nar gibi kızarmış o ateşin önünde! Önce bir tavada biraz Jambonla bir yumurta kızartırsın; sonra biri soğan çorbası ister, başka bir kaba çorba, ekmek, peynir koyup onu ısıtırsın; derken biri omlet ister, koşup onu yaparsın; bu arada biri sana bir hamburger fırlatır onu kızartırsın. Eğilir, kalkar, oraya koşar, buraya

kosar, öyle ter dökersin ki, döktüğün terin dumanı tutmeye başlar.

MICHAEL(Nicholas'a) kibrit için gider) Bayıllıyorum iste bütün bunlara.

PETER: Güle güle kullan öyleyse.

ALFREDO: (Monique'e) sen bir şey söyle bari şuna. Ne de olsa aynı kusaktan sınız. (uzaklaşır)

PAUL: (Raymond'a) Hadi, yıldırım oğlum, biraz da iş çıkaralım.

MONIQUE: (Peter'e) Hala suratını asıyorsun? Sandala bindiysen, kabahat bende değil sende. Çocuk gibisin, Peter.

(Şef ile Frank girerler. Şef Peter'le Monique'in arasına girerler.)

PETER: Ben de kocan gibi yaşlı göbekli adamın biri mi olayım istiyorsun? O zaman yeni bir aşık bulmak zorunda kaldın, değilmi? Bazen Monty'ye acımıyor değilim doğrusu?

MONIQUE: Ona acıyorsun demek.

PETER: Ondan nefret etmeni mi istiyorsun? Edemiyorum? Nefret etmeye çalışıyorum, ama olmuyor. Biliyorum, ondan nefret etsem işler kolaylaşacak. Ama olmuyor iste. İyi bir adam kendisi, hiç bir kötülüğü yok- öyle bir adandan kim nefret edebilir?

MONIQUE: Seni sokak ortasında öyle bıraktığım için özür dilerim.

PETER: Sonradan hep özür dilersin. Hem iyot gibi sokak ortasında bırakıyor adamı, sonrada.

MONIQUE: Nereye gittin sonra?

PETER: Nereye gittimse gittim. Sen git bardaklarını parlat şimdi nerdeyse vakit doldu. Beni bırak işine git

MONIQUE: Bak şu halime... ne halt edeceğimi bilmiyorsan kabahat bende mi sen böyle davrandıkça... Gelip özür diliyorum benim de canım sıkıldı diyorum., doğru dürüst konuşuyorum ama sen... sen... (çıkart)

MAX: (NICHOLAS'A) Peki niye evlendin o kızla öyleyse?

NICHOLAS: Onu seviyorum da, ondan. Hey- (Frank'ı dörter) duydun mu? Neden o kızla evlendiğini? O kızı seviyorum da ondan, Ya sen?

MAX: (O da Frank'ı dörter) Ben de kız bana yaşına göre iri olduğumu söylediği için evlendim. Sey, gazetede okudunuz mu? Hani adamın biri evine bir genç kız atmış. Karısında evdeymiş. Üçü çırlı çıplak oturup televizyon seyretmişler. Karısı da oradaymış, onlarla birlikte. Hepsi soyunup televizyon seyretmişler.

FRANK (gizli bir alaycılıkla) Ne olmuş sonunda? Üsütmüşler mi? (Kevin'e) Burası yatakhane değil oğlum. Hadi, işinin başına. (Daphne'ye Hettie girerler. Herkese yeni yemek listeleri dağıtırlar.)

KEVIN: İsa hakkı için, bende bu akşam bu işi bırakmazsam!

GASTON:Alışırırsın, alışırırsın.Doğrusu iyi para veriyorlar.
(Violet anne ile konuşarak girer.Arkadan şef garson gelir sefin masasına gider.)

KEVIN:Paranın adı batsın.Para kazanmayı ben de severim ama böyle bir işte değil.Burası çok büyük.Sonra sürekli baskı altındasın ya yemekler! yemeklere baksana askerlikten beri bu kadar kötü yemek yapmamıştım.Kimsenin aldırda yok üstelik.

VIOLET:Ya garsonların haline ne dersin!Burada hayvan yerim ne konan da bizleriz.Herkes bir birini itip kakıyor.

ŞEF GARSON:Boşver Violet,ilk gün sabah nöbetini iyi başardın bu akşam da işler o kadar sıkışmaz.Kimse seni itip kalkmaz yalnız sığınca ve havasızlığı dayanmak mesele-ama hepimiz aynı durumdayız o bakımdan.

VIOLET:Masaların arasından balerinler gibi zarif hareketlerle süzülüğümüz yerlerde de çalıştım ben.Adım atacak yer olurdu,her şey daha medeni idi oralarda.

KEVIN:Kolalı örtüler cilalı parmaklar-duymuşluğum var öyle yerleri.

(Hettie Violet'e burun kıvrarak çıkar)

VIOLET:(Hettie'ye)Sesimizi çıkarmak aklımızdan bile geçmezdi,hepimiz sıraya girerdik.Şeflerimiz bile kontrolden geçmek için-medânî bir yerdi.Bir kere prens döğal'e bile hizmet ettim.Bir de şu halime bakın şimdi, her yanımda çürük içinde.

KEVIN:Bir ona bakın, bir de bana!Kaç kilo zayıfladım sabah-tan beri!

HANS:(Kevin'e)Marango kolay kolay bırakmaz seni.

Kevin:O da ne adam,değil mi?Hiç dikkatle baktın mı kendisine?Bu sabah kızlardan biri elindeki fincanları düğür düğür,adam-ah gitti bu günkü kazancım!- diye bir inledi.Sonra, aramızda nasıl doluyor, dikkat ettiniz mi? İyi kalpli bir adam sanmıştım onunla konuşurken,ama konuşması biter bitmez yüzündeki iyilikte uçup gidiyor.Birden yüzü kararıyor sanki lokantası topatmış, kapanıyormuş da,Marango acıklı bir yüzle son defa ~~mutfağa~~ bakmak üzere buraya gelmiş gibi doluyor.Bu sabah biraz durup beni seyrretti sonra başını sallayarak uzaklaştı.Gören de umutsuz bir hastalığa tutulmuşum,bugün yarın ölecekmişim sanacak.

HANS:(Peter'e)Ne diyor.

PETER:Marango spöelt den lieben ggott.'

(Daphne oradan uzaklaşırken Paul'dan bir parça pasta alır.)

PAUL:(Daphne'ye)Afiyet olsun.

GASTON:Paul,bir parça pastan var mı?

PAUL(Raymond'a)Çocuğa biraz pasta ver.(Hans'a)Bu sabah olanları untabildin mi?

HANS:(Raymond'un çevresindekilere dağıttığı pastalardan)

bir parça alarak.) Bu sabah, ah! ah! su Max yok mu, budala-
nın biri. Çöp tenekesi gibi adam. ~~Raxks~~

RAYMOND: Neden ciddiye alıyorsun öyleyse? Hallerine bak sun-
ların.

(Max ile Nicholas birbirlerine el kol sallayarak, suratla-
rını buruşturarak bir çeşit ağız kavgası yapmaktadırlar.)

NICHOLAS: Yoo! yoo! bundan sonra senin söylediklerin hiç bir
şeyi dinlemeyeceğim. Hiç bir şeyi.

MAX: İyi, iyi. Ben de senden bıktım zaten. Ayak altında dola-
şıp "Max, şunu mu yapsam, Max, bunu mu yapsam?" diyen sen
değil misin? Ee, Max baban değil ya senin.

NICHOLAS: Bak orda çok haklısın. Max elbette babam olamaz.
Benim babam çok iyi kalpli bir adamdı. Kendisine bir şey
söylenildiği zaman duyduklarını baskalarına yetiştirmezdi.

MAX: İyi ya iste, ben de kimseye bir şey söylemedim. Demin-
den beri anlatmaya çalışıyorum.

NICHOLAS: Babam dokuz çocuk yetistirdi. Hepsi de iyi insan-
lardı.

MAX: Kimseye bir şey söylemedim, diyorum sana, beni dinlese-
ne biraz

NICHOLAS: Babam

MAX: Babanı bırak şimdi, sen üç yasındayken ölmüş adam, onun
için kes artık bu hikayeyi.

RAYMOND: Sabahlevin gelir gelmez bir sise birayı deviriyor-
lar. Ondan sonra keyiflerine diyecek yok. Bütün gün içmeve
devam ediyorlar sonra.

PAUL: (HANS'a). Peki Max ne dedi sana

HANS: Almanca konuşmaktan hoşlanmıyor. (acıklı bir sesle)
İşte böyle Paul-sen Yahudisin, ben -ben de Alman; birlikte
acı çekiyoruz.

(PAUL önce diklenir, sonra yumuşar, acı acı güler, HANS'
a Yaksındaki Kırmızı çiçeği verir. HANS kendi masasına dö-
ner.)

KEVIN: (HANS'a) Bu vahudimi şimdi ?

HANS: (duygulu). Çok iyi bir çocuktur.

KEVIN: Bak sen su ise! Kimin aklına gelirdi!

(Tam bu sırada mutfaka bir dilenci girer. Şefi aramaktadır.
Herkes ona bakıp sırtır.)

MAX (Bertha'ya bağırarak) Bertha, Barha, ha, kocan gelmiş,
seni arıyor galiba.

(Herkes gülerək)

BERTHA: Şimdi gösteririm ber sana. Tut su çeneni.

(Dilenci oradaki gençlere doğru ilerler, Kevin'le konuşur.)

DİLENCİ: Afedersiniz şef hangisi acaba?

KEVIN: Şu napolyon kılıklı olan.

DİLENCİ: Afedersiniz şef. (Eliyle dizine dokunur.) Harp maluz
lüyüm. Pek yiyecek dilenmem ama yemek karnemi kaybettim de.
Dilenmek istemiyorum ama...

ŞEF: Michael, bir kap yıkada biraz çorba ver kendisine,

DİLENCİ (Kevin'e) Her zaman böyle dilendiğimi sanmayın.

Ama karnem bulununcaya kadar yapılacak baska şey yok.

(Hans'a)Çölde ,Maresal Rommel'e karşı savasırken aldım bu yarayı.

HANS:Rommel mi?Yaa!

DİLENCİ:İspatlayacak kağıtlarım da var.Bakın, hepsi burda! Bunları hiç yanımdan ayırmam,herkesin kimliği yanında olmali değil mi?Ben de benimkini hep cebimde taşıyorum.Benim gibiler için bu kağıtlar olmadan dolaşmak delilik sayılır, değil mi?Yoksa kim bana inanır, ha? Ne yapıyorsunuz?Spagetti, bolonyez mi? bak, o İtalyan yemeği çok iyidir, işte.Defne yaprağı da koyuyormusunuz içine?Defne yaprağı olursa iyi olur.Olmazsa pek bir şeye benzemez.Defne yaprağı, kırmızı biber,bütün bunlar lezzet verir.Bu ne?(Yarısı bozulmuş tak'ı görür.)Şato mu?Bulasak bozini görüp eline alır, rasgele tencere saplarından birinin ucuna asar,güler, baskaları da eğleniyor mu diye çevresine bakınır.

MICHAEL dilenciye madeni bir tasta çorba verir.)

MICHAEL:Al bakalım.

DİLENCİ:Sigaran var mı?

MICHAEL:Var ama çiyorum, baksana.

MAX:Hadi bakalım.Dik kafaya.İsimiz var mı

PETER:(Dilencinin yanına gider,çorba tasının içine bakar.

Çorbayı dilenciden alır, Max'a uzatır.) Sen içer misin?

MAX:Aa,Karışma sen bu işe.Bırak bu asalet numaralarını.

Çalışıp ekmeğimi çıkarıyorum ben.Sersem!

(Peter Max'a aldırılmaz,çorbayı çöp tenekesine boşaltır.Sonra Hans'ın masasına yaklaşır,oradan aldığı iki parça kotleti Dilenciye getirir.

PETER:Al şunları.(Yavaşça adamı iter.)Şimdi hemen git, hadi, uç!

(Ama dilenci gerektiği kadar çabuk davranamamıştır.Şef gelip onları görür.)

ŞEF:(Yavaşça)Nedir o?

PETER:Bir kaç parça kotlet verdim kendisine.

ŞEF:Mr.Marango mu söyledi vermeni?

PETER:Hayır, ama...

ŞEF:Yoksa benim ver dediğimi mi duydun?

PETER:Hayır, ben...

ŞEF:Birden emirler vermeye başladın bakıyorum!

PETER:(Sabırsız.)Ne olmuş bir kaç parça et vermişsek yani, iflas mı ettik?

ŞEF:Ne olmuşsa olmuş,sana ne-Şef benmeyim, sen misin?(Peter"Ah,ah!"diye homurdanarak uzaklaşır.)Bu sefer de şef kızmıştır.Öfkeyle Peter'in arkasından gider.) İsimiz çok diye seni atamaz mıyım sanıyorsun?Üç yıl çalışmak birşey mi yani?Üç yılda burayı satın alamazsın sen, anladın mı? Sok bunu kafana.Seni kovamıyacağımı da sanma.

(Burada Mr.Marango elleri ceplerinde mutfağı denetlemeye

gelmiştir.

Mr MARANGO:Ne oluyor?

ŞEF: Bir dilenci gelmişti de, Peter bir parça et verdi kendisine, kendi akşam yemeğini.

(Şef olayı izlemek için oraya toplananları dağıtarak işinin başına döner. Mr. Marango Peter'e bakarak başını sallıyor, sanki Peter kendisine hakaret etmiş gibi acıklı bir surat takınmıştır başını sallarken. Marango Peter'in çevresinde başını sallayarak bir yarım daire çizer. Böylece sahnenin sağından soluna geçmiş olur.)

MARANGO: (Alçak sesle) Sabotaj bu, sabotaj. (Sessizlik) Sabotaj derler senin bu bana yaptığına. (Acıklı bir yüzle sağ elini cebinden çıkarır mutfakı gösterir.) Burada benim serüvenim yatıyor, sen tutmuş onu baskalarına dağıtıyorsun. ("Sabotaj!" diye mırıldanarak uzaklaşır.)

PETER: Ama o et...

MARANGO (Dönüp bakmaz bile) Tabii ben haksızım, her zaman haksız olan benim. (Yemek salonuna geçer.)

(Herkes yerine döner. Peter bir fincan kahve almaya giderken Marango'nun arkasından suratını buruşturur sonra dönüp Alfredo'nun yanına gelir. Hans'da onlara katılır.)

HANS: Ou, pass auf, der ist wirklich hinter dir her!

PETER: Ach, er erwartet, dass die ganze Welt auf seine Küche aufpasst!

KEVIN: Bir de bana fazla sızlanmamamı söylemişti biri bana.

PETER: Kendi de batsın lokantası da.

KEVIN: Zamanla her şeye alışırsın demisti bu arkadaş.

PETER: Ama burası, neye benziyor, biliyormusun?

PAUL: Evet? Neye benziyormuş?

PETER: Hey ulu tanrım, bende bilmiyorum neye benzediğini. Yalnız bir ortadan.

KEVIN: Tamam, tamam, bunu hepimiz biliyoruz, bir ortadan kalksa.

PETER: Bir sabahcık, yalnız bir sabah bir de baksam ki yok olmuş.

PAUL: Çok işine yarardı öyle bir şey olsaydı. Sırası gelince bir hayal bile kuramadın bugün.

PETER: Hayal kurmak mı?

HANS: J-, Pete, wo bleibt der Traum den du uns versprochen hast?

PETER: Yapamıyorum, yapamıyorum. (Üzgün) Mutfakta hayal kuramıyorum! (Tak'ın öbür yarısını hırsıyla bir tekme atar yıkar.)

HANS: Ahel Und Jetztspielst du wieder den wilden Mann!

(Elinde bir süzgeçle Bertha ve Monique girerler. İkiside olanları seyrederek.)

BERTHA : (MONIQUE'ye) Neden bu kadar çekip gitmiyorsun? Senin gibi bir kız

MONIQUE: Ne olmuş benim gibi bir kıza?

BERTHA: Bitir su isi. Peter hikayesini demek istiyorum. Kapat o defteri.

MONIQUE: Şip divemi?

BERTHA: Şip diye ya.

MONIQUE: Şip diye ha? İki kere gebe kaldım ondan, ikisinde de haval kırıklığına uğrettim onu. İkisininide doğurmamı istiyordu. Defteri kapatmak kolay mı.

BERTHA: Aaaah, neden sanki hepimiz çoktan gidemiyoruz?

MONIQUE: İyi dedin Bertha teyze, iyi dedin

PETER: (Monixue'e yaklaşıp). Özür dilerim, Monixue

MONIQUE: PEK PARLAK BİR GELECEĞİMİZ YOK? değil mi? Sen benâ den özür diliyorsun, Ben senden. Bir sen bir ben...

PETER: Dilenci yi gördün mü.

MONIQUE: Hangi dilenci yi.

PETER: Duymadın demek.

MONIQUE: Neyi?

PETER: (Övünerek güler, Monixue'i yatıştırmak ister). Kavga ettim dilenci yüzünden, Mr. Marango'yla Şef adama nis bir tasorba vermişler, bende çorbayı atıp yerine birkaç parça et verdim

MONIQUE: Marango da seni yakaladı öyle mi?

PETER: (Taklit ederek) "Sabotaj" diye inledi ihtiyar. 3 Sabotaj bu, bütün servetimi sokağa atıyorsunuz."

MONIQUE: Ah Peter!

PETER: (sevecenlikle). Banâ bak, öğleden sonra nereye gittim, biliyormusun? Sana doğum günü hediyesi almaya.

MONIQUE: Hediye mi?

WINNIE: (Hans'a) Bir dana koklet (Kevin'e) İki pisi.

(Peter cebinden bir kolye çıkarıp MONIQUE'nin boynuna asar. MONIQUE yumuşar. Onu kendine doğru çeker ve ensesinden ısırır.)

CYNTHIA: (Hans'a) Bir dana Koklet. ~~Hans~~

HANS: Bir dana koklet? (Kıza uzun uzun acıklı bir şekilde Bakar.)

CYNTHIA: (Michael'e) Bir sebze çorbası. ~~Michael~~

MICHAEL: Bir sebze çorbası.

GWEN: (Michael'e) Bir sebze çorbası.

PETER: Ah, beni yemek istiyorsun ha! Nasıl istersin paki?

Tava mı?, Izgara mı? Az pişmiş mi çok pişmiş mi?

PETER'le Monixue aralarında tatlı tatlı konuşurlarken mutfağın dibinden birden bir çığlık duyulur. WINNIE sancıyla iki büküm olmuş, sonra bayılmıştır. Bir kaç kişi ona doğru koşarlar-bu olay çok çabuk, kimse farkına varmadan olmuştur. Masalarda çalışan aşçılar başlarını çevirip bakarlar, ama yerlerinden ayrılmazlar. PETER'LE MONIQUE'ye olup biteni duymazlar bile. Biz de sadece saskın bazı sesler duyarız.

ALFREDO: Hadi bakalım. Kalabalık etmeyin, yemek salonuna götürün onu. Kalabalık etmeyin. (WINNIE yemek salonuna götürülürken kalabalık dağılır).

PAUL: Kimmiş, ne olmuş, neki?

MOLLY: Bizim WINNIE. Bayıldı kızcağız.

KEVIN: Ya nesi varmış peki?

GASTON: Sıcaktan, Hep çarpıp birini. Berbat bir şey. (Bu arada)

PETER: (MONIQUE'e) Şey, hala bir şey yapmayı mı düşünüyorsun-yani...

MONIQUE: Merak etme, Peter, ben hemeh çaresine bakacağım. İlk defa başıma gelmiyor ya.?

PETER: Olsaydı, daha iyi olmaz mıydı? Ben sorumluluğu üstüme alıyorum. Ne de olsa benim çocuğum.

MONIQUE: Yeter. Yeter. Bu konuda başka bir söz istemiyorum.

PETER: Monty'ye durumu anlattın öyleyse?

MONIQUE: Marango'yla çekişmeyi kesmelisin artık, sevgilim.

PETER: Kararlaştırdığımız gibi konuştun mu Monty'le.?

MONIQUE: Daha fazla çekemezler senin bu hallerini, sana hep söylüyorum.

PETER: Bak Monique, seni seviyorum. Lütfen seni sevdiğimi söylerken dinle beni. Sen de beni sevdiğini söylüyorsun, ama bunu kocana bir türlü açmıyorsun.

HETTIE: (FRANK'a) İki tavuk.

MONIQUE: Gene bunu tutturma şimdi.

PETER: Kocandan ayrılmayacaksın, değil mi? Onu gerçekten ~~kır~~ bırakmayı düşünmüyorsun değil mi.?

MONIQUE: Ah Peter, Ne olur!

PETER: Peki, benim ne yapmamı istiyorsun öyleyse?

MONIQUE: Şef çok söylendi mi?

PETER: İsteddiğimiz zaman burdan ayrılabiliriz. Önce uzun bir tatil yaparız. Belki İsviçreye gideriz kayak yapmaya.

MONIQUE: Yarın berbere gideceğim.

PETER: Monique, bu sabah kavga ettik, öğleden sonra gene atıştık, şimdi ise yeniden aşık gibiyiz birbirimize. cevap ver bana.

MONIQUE: Sana söylemişmiydim, Monty bana bir ev alıyor.

PETER: (Bağırarak) Monique!

(MONIQUE utanarak çevresine bakınır, "Aptal, sen de!" diye mırıldanarak oradan ayrılır. VIOLET PETER'e yaklaşır.)

VIOLET: (Yumuşak bir sesle PETER'e) Peter servis başladı mı? üç kalkan istiyorum, Marango için özel.

PETER: Altı büyük oldu mu?

VIOLET: Nerdeyse.

PETER: Servis altıbüğüktü baslar.

VIOLET: Ama bu özel.

- PETER Altı buçuk dedim.
 DAPHNE (Hans'a) İki sosis.
 (Servis yeni başlamaktadır, Akşam servisi o kadar acele değildir. Onun için yemeklerin hazırlanması bira daha uzun sürer. Garson kadınlar belirirler aşçıların çoğu masalarının başındadırlar.)
- BETTY (KEVIN'e) İki Pisi.
 KEVIN Ben olsam Jaguar alırdım. Hem lüks, hem de insanı yadırgatmıyor.
- GASTON Fransızların yeni Citroen'lerin gördünüz mü Tıpkı mekanik bir kurbağa.
- HANS Ya Volkswagen? İyi araba değil Mi?
 KEVIN Bak iste, hem ucuz, hem de iyi bir küçük araba da o
 HANS Volkswagengibi bir arabayı hiç bir millet yapamaz
 KEVIN Bu iş Almanlara veresi doğrusu.
 (Garsonlarmeye devam ederler, ama servis daha gevşektir. İstenen yemekler daha az bağırarak istenir. Buna karşılık CYNTHIA mutfakta masadan masaya gidip yemek ısmarlamayı bırakır. Eline bir bardak şarap alarak ŞEF'in masasına dedikodu yapmaya gider. MAX ile NICHOLAS onlara yakın durarak konuşulanları dinlerler.)
- CYNTHIA WINNIE'nin başına gelenleri duydun mu? Acele hastaneye götürdüler. kendisini .
 MAX Nesi varmış?
 CYNTHIA Gebeymiş
 MAX Belli olmuyordu
 CYNTHIA Biliyorum. Belli olacak kadar dayanamdiki .
 ŞEF Düşürdü mü?
 CYNTHIA Öyle görünüyor, Kaza filan da değil.
 MAX (Başını sallayarak) Hay serser kadın hay
 ŞEF Yedi çocuğu var ama.
- CYNTHIA Öyle Marango da küplere bindi . Hem de her şey tam yemek salonunda başladı. May'la Sophie taşıyarak çıkarma zorunda kaldılar Winniei.
 MAX Kendini nasıl o hale sokmuş peki?
 CYNTHIA Hap almış, na olacak hem de size bir şey söyleyeyimmi? Yenliz o değil , burada dört kız daha var o haptan al an. Ya! dört kız daha.
- BETTY (Hansa) İki dana koklet
 CYNTHIA Hem o dört kişiden biri kim, biliyormusunu.
 (Başını peter den yana sallar)
 MAX Monique mi)
 CYNTHIA (Kendinden hoşnut bir edayla başını sallar)
 Sakın benden duyduğunu kimseye söyleme. Ama istersen Hettie'ye sorabilirsin. İlacı o aldı eczaneden. (Yemek ısmarlamak için Kevin'e yaklaşır)
 İki pisi lütfen.

GWEN (Hans'a) İki hamburger. MAx
 MAx bunun böyle olacağını biliyordum.
 HETTIE İki pisi (Bu sözler bir tabur nin üstündü seyir
 ciye arkası dönük olarak oturan Peter'e söylenir.
 MAx Biliyordum ama olmaz ki. Ne sanıyorlar yanı? Ağızdan alınan bir hapla rahimde bir hareket meydana getireceklerini mi.
 HETTIE Hadi Peter iki pisi
 (Peter yemeği vermek için ağır ağır kalkar)
 MAx Bunun tek yolu var nasıl girdiyse öyle çıkması. Hapla ne olurmuş sanki? Hiç... Hiç bir şey olmaz (Peter yalnız bir Pisi verir)
 HETTIE (Peter'e) iki tane demıştim. /
 MAx Hap mideyi harekete geçirip ~~SKKSKKSKK~~ sıkıştırır ? O da Rahme bir tazyik yapar, o kadar.
 NICHOLAS Sen ne anlarsın bu işlerden, Simdi de doktor oldu'n bakıyorum.
 MAx Anlarım, anlarım, ağızdan alınacak bir tek ilaç var. Ama her yerde bulunmaz, Ya iste, (GİZLİCE) Ne olduğunu biliyormusun ERGOTİ hiç duydun mu bir o ilaç işe yarar iste. Asker deyken yapacak başka bir iş yoktuda hep bu konuyu inceledim. Çok ilginç bir konu ruhi bakımdan. Karışık bir konu VINNIE gelir gelmez hapi yuttuğunu anlamıştım. (Bu konuşmalar olurken tatlicılar masalarını toplamışlar gitmek üzeredirler. Herkesle vedalaşırlar. Tam çıkarlarken MAx seslenir.)
 MAx kimisi de böyle rahatını sever.
 (Tatlicılar çıkarken Peter'in masamında bir kavgı çıkar)
 MOLY (HANS'a) iki sosis
 GWEN (PETER'e) Bir kalkan
 DAPHINE (PETER'e) Üç Morine
 DAPHINE Hadi Peter ver şu morinaları.
 PETER Daha hazır değil, beş dakika sonra gel.
 (Öbür ahçıların hepsi PETER'e bakıp "Hay li Hay lo Hay la "şarkısını söylerler)
 MOLY (HANS'a) Dört dana koklet
 GWEN (PETER'e) Altı kalkan
 JACKIE (Peter'e) İki kalkan (Önünde kuyruk olduğu için ismarladığı yemeği kendi almak ister)
 PETER (Violet'e) Beni bekle olur mu? Bana ben vereceğin sen benden isteyeceksin.
 Violet Evet ama işin vardı.
 PETER Olsun burası benim yerim (Masanın öbür yanını gösterir) Orası da senin .
 VIOLET yavaş gel bakalım sen kendini ne sanıyorsun sanki?

PETER Benim kim olduğuma kafa yorma sen. Ben aşçıyım sen de garsonmusun, Mutfakta ben ne istersem öyle yaparım. Tamam mı? Yemek salonun dada sen ne istersen onu yaparsın.

VIOLET (Fınıdan bir tabak daha alır) Ber senden emir al alacak değilim, anladın mı? ben...

PETER (Bağırarak kadını elinden tabağı alıp ikinci defa kırar) Bırak bırak şunu Ben vereceğim sana, istediğin yemeği. Ben, ben, benim borum öter buraya. Buraya ben karışırım ben.

VIOLET (Çok yavaş bir sesle) Seni alaman domuzu seni. Alaman piçi.

(Hızla tabakları bırakır ve uzaklaşır, Peter arkasından gider. Sırada bekleyen öbür garsonlar kendilerine bakılmıyor diye gürültü çıkarırlar

PETER Ne dedin bana, Ney di o kelime, bir daha söyle bakayım. (Avazı çıktığı kadar bağırır) Bir daha söyle. (Violet durur, korkudan taş kesmiş gibidir) (Peter'in çığılığını duyanlar ondan yana bakarlar, korkudan ne yeyeceğini bilemeyen bir hayvan gibi bakar gibi bakmaktadırlar. Peter, birden olduğu yerde dönüp çığınca bir şey yapmak için bakar. VIOLET'e doğru koşar, tam ona saldıracakken durur. Asıl düşman o değildir çünkü. Tezgahlardan birinin üzerinde duran tabakları yere atar. Öbür aşçılar onu tutmak için koşarlar, PETER onlardan kurtulup eline bir satır geçirir. Herkes kaçar, O da "Auf geht's" diye bağırarak yemek servisi yapılan tezgahlardan birinin altına saldırır. tezgahın altındaki bir şeyi parçalar, hafif bir islik sesi duyulur, bütün finilerin ateşi söner.

Ne olup bittiği anlaşılmayacak akadar bir an için tam bir sessizlik olur, hemen arkasından Frank'la birlikte iki kişi daha PETER'i olduğu yerde kistirirler. ŞEF'de sonunda bir şey yapmak için oraya koşar, ama PETER kendini yakalayanlardan gene kurtulup bu sefer yemek salonuna kaçar. FRANK'la öbürleri arkasından giderler, Bütün bunlar başkalarının olup bitenlere karışmayacağı kadar çabuk olmuştur. Yanlız PETER oraya ya buraya koşuşurken aşağıdaki sözler duyulur)

MICHAEL Tutun yakalayın onu.

KEVIN Aman Allah kadını öldürecek.

HANS SEI NICHT DUMM!. BEHERRSCH DICH! SIE LAUFEN

(Peter yemek salonuna gidince tam bir sessizlik olur, herkes şimdi ne olacağını beklemektedir. Bazıları o ana kadar ne olduğunu da farkında değillerdir. Birden korkunç bir gürültü duyulur. Bu yere düşen bardak ve tabakların sesidir. Çığlıklar işitilir, bazı garsonlar yemek salonundan mutfaka gelirler.

KEVIN Aman yarabbi, adam aklını kaçırdı.

GASTON Çilgin herif! Masadaki bütün bardakları örtüyü çektiği gibi yere indirmiş.

MICHAEL Ellerin kesmiş,

KEVIN Biliyordum zaten böyle bir şey olacağını, içime me doğmuştu.
(Yemek salonunun kapısına birikmiş olanalar PETER'i getiren ALFREDO ile HANS'a yol verirler. PETER'in elleri kan içindedir. Yüzüne de biraz kan bulaşmıştır. Çok yorgun görünmektedir. Kendisini sahnenin önüne getirirler, MICHAEL hemen bir tabure bulun.)

ŞEF (MICHAEL'e) Cankurtarana telefon et.

GARSON KA Monique telefon ediyor.
(Monique kalabalığı yararak gelir, Hıçkırmaktadır. Ama elinde bir masa örtüsü, ilk yardım kutusu vardır. ALFREDO örtüyü kapar ve yırtar. MONIQUE PETER'in ellerine bir şişeden ilaç bastırmak ister. PETER yerinden fırlayıp kızı iter, MONIQUE için bu bir bardağı taşıran son damladır bu. Her şeyi bırakıp hızla oradan uzaklaşır. ALFREDO ise telaş etmeden PETER'in ellerin sarar)

PETER Acıyor vay vay vay çok acıyor.

ALFREDO Kes sesini.

ŞEF (PETER'e doğru eğilerek) Sersem (Doğrulur, bir an için söylenecek başka bir şey bulamadığı için aynı sözü söylemek üzere gene PETER'e eğilir) Sersem (Sessizlik) Eee ne oldu yani. Bütün mutfak durdu, sersem herif.

PETER (ALFREDO'ya) Şimdi aklım başıma geliyor.

ŞEF (Kulaklarına inanamaz-Çok kızmıştır) Ne demek istiyorsun "Şimdi aklım başıma geliyor demekle

ALFREDO (Yavaşça şef'i oradan uzaklaştırmaya çalışır, çünkü PETER'in ellerin sarması gerekmektedir) Birak onu Şef, birak şimdi.

ŞEF (Öbür yandan PETER'e yaklaşıp) Ne demek Şimdi aklı başına geliyor "Sen mi benim aklımı başıma getireceksin. ?Kırk yıldır bu isteyim ben sen birden benim aklımı başıma getireceksin demek. Sen? sen ha? Kimsin sen be? Söylesene şu koskoca dünyüdü sen kim oluyorsun Allahaşkına. ?

(Bu sırada kalabalık MARANCO'ya yol vermek için aralanır.MARANCO zarar ziyana şöyle bir göz atar.)

MARANGO (Korkunç bir sükunet içinde)Bütün dünyayı yıktın.(Sessizlik)Allahtan izin aldın mı bunu yaparken.ha,aldın mı?Bana karışacak ondan-Başka-kimse-yok!Anladın mı kimse.

FRANK Tamam MARANGO telaşa lüzüm yok.Çocuk gidiyor.Hastalandı.Kendini üzme.

MARANGO (FRANK'a döner yumuşak bir sessle sorar)
Frank neden herkes beri sabote ediyor?Onları işe alıyorum.İyi para vveriyorum.Öyle değil mi ne isterlerse yiyorlar,değil mi?Daha başka ne verebilirim ben bir insana?Burada çalışıyor, karnını doyuruyor,para kazanıyor,hayat bu. değil mi?Acaba bir yanlışlık mı yaptım?Yanlış bir dünyada yaşamıyorum değil mi?(PETER'e) sen de durdurdun bu dünyayı ,küçük bir çocuk.Durdurun her şeyi!Nede peki?Belki de benim bilmediğim bir şey var,o nuda sen biliyorsun.Söyle öyleyse.(Karşılık yoktur)Öğrenmek istiyorum(Mutfaktakilere)Bilmediğim bir şey mi var (PETER kalkar ve acı içinde kapıya yönelir.

Sahne orta gerisine gelince ,

MARANGO araksından bağırır,Sersem,koca sersem!

(PETER'e koşar) Daha ne istiyordun?söyle bana başka bir şey var mı?(PETER'i sarsar ama cevap alamaz.PETER gene oradan çıkmaya çalışır.

MARANGO GANE bağırır)Başka bir şey var mı ha?

(Peter durur,acı ve üzüntüyle döner"Kendin bilmiyorsan ben sana öğretemem."dercesine başını sallar ve sahneden çıkar gider.MARANGO kendini nerdeyse güçlarcasına bakan adamlarıyla yüz yüze kalmıştır.Yeniden aynı soruyu sorar)

Başka bir şey var mı?Başka bir şey varımı başka bir şey var mı?